

ایوب^۷ کتاب

به زبان گیلکی

www.gilakmedia.com

۱۴۰۲ شمسی

حق چاپ محفوظ است. در صورت استفاده از تولیدات،

لطفا نام وبسایت عنوان شود.

کتابِ ایوب

ایوبِ خوداترسی

۱ «عوص» سرزمینِ دورون ایتا مردای زندگی کودی کی اون نام ایوب بو. او مردای هیچ عیبی ناشتی و دوروستکار و خوداترس* بو و بدی جا دوری کودی. ۲ هفت تا پسر و سہ تا دخترم داشتی. ۳ ایوب مال و منال هفت ہیزارتا گوسفند، سہ ہیزارتا شوتور، پونصد جوفت* گاب و پونصدتا مادہ اولاغ و ایتا عالمہ نوکر بو. ایوب جہ تومام مردومانی کی شرق دورون زندگی کودیدی پیلہ تر بو. ۴ ایوب پسران نوبتی خوشان خانہ میانی مهمانی دیدی و خوشان سہ تا خاخور دعوت کودیدی کی اوشان امرأ غذا و شراب بوخویرید. ۵ وختی کی ہر کودام جہ اوشان مهمانی روزان تومام بوستی، ایوب خروس خوان وخت ویریشتی، خو زاکان دونبال اوسہ کودی کی اوشان تقدیس بوکونہ و ہر کودام اوشان رہ سوجانئنی قوربانئی* تقدیم بوکونہ، چرہ کی خورہ فیکر کودی: «شاید می زاکان گونہ بوکودہ بید و خوشان دیلا دورون خودای کوفر بوگفتہ بید.» ایوب آکار ہمیشہ کودی.

ایوبِ اولی ایمتحان

۶ ایتا روز فرشتہ یان* بمویدی خوداونڈ ورجا بپا بسہ بید کی اوشان میان شیطانم ایسہ بو. ۷ خوداونڈ شیطان واورسہ: «جہ کویہ آمون دری؟» شیطان خوداونڈ جواب بدہ: «زیمین سر شوئون آمون کودیم و گردستیم.» ۸ خوداونڈ شیطان بوگفتہ: «تی فیکر می خادم، ایوب رو نہہ؟ اون مانستن زیمین سر پیدا نیہ، ہیئتاً عیبی نارہ و دوروستکار و خوداترسہ و بدی جا دوری کونہ.» ۹ شیطان واکردستہ بوگفتہ: «آ خوداترسی، ایوب رہ بی منظور نیہ؟ ۱۰ مگہ غیر آنہ کی تو اون و اون فک و فامیلان و تومام اون مال و منال موحافظت بوکودی؟ اون دسرنج برکت فدیی و اون گلہ یان زیمین سر زیادہ کودی. ۱۱ ولی ہسا تی دس دراز کون و ہرچی کی دارہ اون جا فیگیر، بازین دینی کی تی رو میان کوفر گہ.» ۱۲ خوداونڈ، شیطان بوگفتہ: «ہسا تومام اون مال و منال تی دسان دورون نہہ. فقط خودش آسیب نوأ زئن.» او وخت شیطان جہ خوداونڈ ورجا بوشو. ۱۳ ایتا روز ایوب پسران و دختران خوشان پیلہ براؤ خانہ غذا و شراب خوردن دیبید، ۱۴ کی ایتا قاصد ایوب ورجا بمو و بوگفتہ: «تی گابان، شخم زئن دیبید و تی مادہ اولاغان اوہ چرسن دیبید ۱۵ کی صبايان* حملہ بوکودید و ہمہ تان خوشان امرأ ببرید و تی نوکران شمشیر امرأ بوکوشتید. فقط

* ۱:۱ «خوداترسی» منظور پیلہ ایحترامی ایسہ کی عمیقہ و دیلا جا بیرون آیہ و خوداونڈ شینہ. * ۳:۱ «پونصد جوفت» - او موقع یان رسم بو کی کیشاورزی زیمینان دورون شخم زئن و اسی ایتا جوفت گاب و یا ورزائی بکار کیفیتیدی. * ۵:۱ سوجانئنی قوربانئی ایتا قوربانئی بو کی حیوان قوربانگاہ سر در حضور خدا کاملاً سوجانہ بیدی. * ۶:۱ متن عبری دورون «خودا پسران» بینیویشتہ بوبوستہ کی منظور ہو فرشتہ یان ایسیدی. * ۱۵:۱ «صبايان» عرب زبان مردومانی بید کی خلیج فارس جنوب طرف زندگی کودیدی.

من بتأنستم می جان نجات بدم و تر وأخبر کونم.» ۱۶ اون گبان تومام نوبوسته بو کی اینفر دیگر بمو و بوگفته: «خودا آتش، آسمان جا فووسته و تی گوسفندان و چوپانان بوسوجانه. فقط من بتأنستم فرار بوکونم تا تر وأخبر کونم.» ۱۷ هو مردای هوطو گب زئن دبوو کی اینفر دیگر بمو و بوگفته: «کلدانیان* سه تا دسته بوبوستید و تی شوتوران طرف هوجوم بأوردیدی و اوشان بودوزانه ییدی و تی نوکرانم شمشیر امرأ بوکوشتید. فقط من بتأنستم فرار بوکونم تا تر وأخبر کونم.» ۱۸ هطویی گب زئن دبوو کی اینفر دیگر بمو و بوگفته: «تی پسران و دختران خوشان پيله برأز خانه غذا و شراب خوردن دیبید، ۱۹ کی ایدفعه یی ایتا توند باد بیابان طرف جا ویریشه، چار طرف خانه ی بزه و اون تی زاکان سر فوگردانه و همه تان بمردید. فقط من بتأنستم فرار بوکونم تا تر وأخبر کونم.»

۲۰ هو وخت ایوب ویریشه، خو لباس زنده مندره کوده، خو سر موی بتأشته و زمین سر بکفته و خودای سوجده بوکوده ۲۱ و بوگفته:

«لوخت و برئنده می ماژ رحم جا بیرون بموم،

لوخت و برئنده می دنیا جا شم.

خوداوند فاده و خوداوند میگیفته!

خوداوند نام موتبارک ببه.»

۲۲ تومام آ پیشامدان میان، ایوب گونه نوکوده و خودای مقصر ندانسته.

ایوب دومی ایمتحان

۱ ایروز دیگر فرشته یان بموییدی و خوداوند ورجا بپا بسه یید کی شیطانم اوشان امرأ بمو. ۲ خوداوند، شیطان جا وأورسه: «جه کویه آمون دری؟» شیطان خوداوند جواب بده: «زمین سر شوئون آمون کودیم و گردستیم.» ۳ خوداوند شیطان بوگفته: «تی فیکر، می خادم ایوب رو نهه؟ اون مانستن هیکس زمین سر نیسه. هیچ عیبی ناره و دوروستکار و خوداترسه و بدی جا دوری کونه. اون هطویی خوره بدأشته با انکی مر انتریک بوکودی کی اون بی دلیل ضرر برسأنم.» ۴ شیطان واگردسته بوگفته: «پوست عوض پوست. آدم هرچی داره حاضره خو جان و آسی فاده. ۵ هسا تی دس دراز کون و اون گوشت و خاشان دس بز، دینی کی تی جلو تر نفرین کونه.» ۶ خوداوند، شیطان بوگفته: «هسا اون، تی دس دورون نهه، فقط اون جان حفظ بوکون.»

۷ بازین شیطان جه خوداوند ورجا بوشو و ایوب کف پا تا سر تان چلکی دُمبل امرأ گیرفتار کوده. ۸ پس ایوب ایتا سفال تیکه اوساده تا هوطویی کی خاکستر دورون نیشه بو خوره بخارانه.

۹ بازین اون زن بوگفته: «هطویی خوایی تر بداری؟* خودای نفرین بوکون و بیمیر!» ۱۰ ایوب واگردسته و بوگفته: «تو بی عقل زناکان مانستن گب زئن دری. خوایی خوروم چیزان خودا جا قوبیل

* ۱۷:۱ قوم «کلدانیان» بیابانگرد و بادیه نشین بید و سرزمین عوض شرق طرف زندگی کودیدی. * ۴:۲ «پوست عوض پوست» عبری زوان دورون ایتا اصطلاح ایسه ینی هر آدمی دیگران جان به خطر تاوده و تومام چیزانی کی داره جه دس دهه تا خو جان حفظ بوکونه. * ۹:۲ ایوب زنا ی آ جمله ی طعنه امرأ بوگفته.

بوکونیم و بد چیزان اون جا قوبیل نوکونیم؟» ایوب توماّم ا موصیبتان بیده ولی خو گبان امرأ گوناہ نوکودہ.

ایوب رفقان

۱۱ وختی ایوب سہ تا رفقان کی اوشان نام ایفاز تیمانی، بلدذ شوحی و صوفر نعاماتی بو جہ توماّم بلایانی کی ایوب سر بمو بو وأخبر بوستید، خوشان خانہ جا بوشویدی ہمدیگر ورجا و تصمیم بیگفتیدی بیشید، ایوب امرأ ہمدردی بوکونید تا آرام بہ.

۱۲ وختی جہ دور ایوب بیدہیدی، اون نشناختید. بازین ایجرہ بزہیدی و آرسو فوکودیدی و خوشان لباس ژندرہ مندرہ بوکودیدی و خاک خوشان سر فوکودید. ۱۳ بازین ہفت شبنہ روز اون امرأ زمین سر بینشتید و ہیچ کودام اون ہیچی نوگفتید، چرہ کی بیدہید ایوب، درذ خیلی زیادتی تحمل کوڈن درہ.

ایوب او روزی کی بدونیا بمو نفرین کونہ

۱ بازین ایوب بہ گب بمو و او روزی کی بدونیا بمو نفرین بوکودہ ۲ و بوگفتہ:

۳ «سیا بہ او روزی کی بدونیا بموم

و او شبی کی می مار مر شکم اوسادہ.

۴ کاشکی ہو روز ظولمات بہ!

کاشکی خودا بوجور جا اون نیدینہ

و ہیچ نوری اون دنتاؤہ.

۵ کاشکی تاریکی و ظولمات اون پپوشانہ

و اون جور ہمیشہ ابر بئسہ

و کسوف اون بترسانہ.

۶ او شب تاریکی و توند ظولمات بیگیرہ

و جز روزان سال نہ

و ماہان دورون بحیساب نایہ.

۷ بہہ کی او شب دورون ہیکس نتانہ زایدار بہ

و اون دورون ہیکس ذوق امرأ فریاد نزنہ.

۸ اوشانی کی نفرین کوڈن و اسی ہمیشہ حاضریدی، او روز نفرین بوکونید،

اوشانی کی لویاتان* انتریک کوڈن رہ ماہریدی.

* ۶:۳ توند ظولمات ینی ظولمات غلیظ * ۸:۳ افسانہ یان میان بمو کی لویاتان ایتا ہیولا بو، پیلہ پیچ واپیچ لانتی

مانستن، کی دریا دورون زندگی کودی و سمبل خراب کوڈن و ہرج و مرج بو.

۹ ستارہ یانی کی صُبّ سر شفق زیندی تاریک بید،
 او شب نورّ رافا بَسّہ ولی نایہ
 و صُبّ سیفیدہ ی نیدینہ.

۱۰ چرہ کی می ماژ رحم درآن دثنوُستہ،
 و سختی ی می چومآن جا قایم نوکودہ.

۱۱ «چرہ او زماتی کی بدونیا بموم نمردم،

و وختی رحم جا بیرون آمون دوبوم جان ندّم؟

۱۲ چرہ می مار مرّ خو زانو یان سر بنہ

و کش گیفته کی شیر بدہ؟

۱۳ چونکی اگہ اطو بوبوستہ بی تا ہسأ آرامش امرأ دراز کشہ ییم

و خوفتیم و ایستراحت کودیم،

۱۴ دونیا پادشایان و مشاوران ورجا

کی خوشان رہ قصرانی چا کودیدی کی ہسأ ویرانیدی،

۱۵ و یا حاکمانی ورجا کی زر دأشتیدی

و خوشان خانہ یان نقرہ جا پور کودید.

۱۶ یا چرہ و ارگادہ زاگ مانستن خاک جیر نوشوم،

زاکی کی ہیوخت نورّ رنگ نیدہ؟

۱۷ اویہ شرور آدمان، اذیت و آزار کودن جا دس اوسانیدی

و اوشانی کی خستہ ایسید ایستراحت کونیدی.

۱۸ اویہ اسیران آرامش امرأ ہمدیگر مرہ زندگی کونید

و صاب کاران داد و فریاد نیشناویدی.

۱۹ کوجہ دانہ و پیلہ دانہ اویہ ایسہ ییدی

و نوکران خوشان ارباب دس جا آزاد ایسید.

۲۰ «چرہ روشنایی، سختی بکشہ آدمان فادہ بہ

و زندگی، زرخ جانان؟

۲۱ کی خوشان مرگ آرزو کونیدی ولی نیافیدی،

کی ویشتر جہ قایم بوستہ گنجان، اون دونبال ایسید

- ۲۲ کی قبرِ یافتنِ و اسی شاد بید
و خوشحالی مرہ ذوق کونیدی.
- ۲۳ چہ نور کسیِ فادہ بہ
کی اونِ رأِ قایمِ بوستہ
و خودا اونِ دور و ورِ دؤستہ.
- ۲۴ چہ کی آہ کشن، می نانہ
و می گریہ زاری آبِ مانستن فیوہ.
- ۲۵ چہ کی اونچی کی اونِ جا و حشت دأشتیم می سر بمو،
اونچی کی اونِ جا ترسہ ییم مرہ ایتفاق دکفتہ.
- ۲۶ آرام و قرار نارم،
مرہ آرامش وجود نارہ، بلکی فقط پریشانی.»

اليفازِ گبان

- ۱ بازين اليفازِ تيمانی و اگر دستہ بوگفتہ:
- ۲ «اگہ کسی بخوایہ تی امرأ گب بزنه، تانی تحمل بوکونی؟ خاب، ولی کی ایسہ کی تانه گب
زئنِ جا دس اوسانه؟»
- ۳ بیدین، تو خیلی یان نصیحت بوکودی و ضعيفِ آدمانِ دس بیگفتی.
- ۴ تی گبان، جیلِسکِ خوردہ آدمانِ بپا بدأشتہ
و زانویانی کی پرکستیدی قوتِ فادہ یی.
- ۵ ولی ہسا کی بلا تی سر بمو، دہ طاقت ناوری
و اونِ لمسِ جا پریشانِ بوستی.
- ۶ تی خودا ترسی و اسی نوأ ایطمینانِ بداری،
و تی بی عیبِ رفتارآنِ و اسی اومید؟
- ۷ «تر یاد بہ: کویدانہ بی گوناہ ہلاک بوستہ؟
و کویہ دوروستکارِ آدمانِ جہ بین بوشویدی؟»
- ۸ اوطویی کی من بیدم، اوشانی کی شرارتِ شخم زنیدی و ظلمِ کاریدی
بازین ہون و اویندی.
- ۹ و خودا توند نفسِ امرأ جہ بین شیدی
و اونِ بادِ مرہ کی غیظِ جا ایسہ، نابود بیدی.

۱۰ اَشْرورَ آدَمَانَ، وَحَشِي شِيرَ مَأْنِيدِي كِي نَعْرَه زَنِيدِي
وَلِي خُودَا جِوَانِ شِيرَانِ گَازَانَ ايشْكَنَه.

۱۱ نَرَه شِيرِ بِي غِذَائِي جَا مِيرَه
وَ مَادَه شِيرِ زَاكَانَ وَيَلَانَ بِيدِي.

۱۲ «خَلُوتِي ايتَا گَب بيشنَاوستَم

وَ اَوْنِ زَمَزَمَه مِي گُوشِ فَاَرْسَه.

۱۳ مِي پَرِيشَانِ افكَاَرِ دُورُونِ كِي شَبِ خِوَابَانِ جَا بُو،

هُوَ وَخْتِي كِي آدَمَانَ سَنگِينِ وَأَخْوَابِ شِيدِي،

۱۴ مِي دِيلِ وَ زَالَه بَتْرَكْسْتَه

وَ مِي تِوَمَامِ خَاشَانَ بِيْرَكْسْتِيد.

۱۵ ايتَا رُوحِ جَه مِي جُلُو دُوَأْرَسْتَه

وَ مِي جَانِ مَوْ سِيخِ بُوْسْتَه.

۱۶ اَوِيَه بَسَّسَه

وَلِي مَن نَتَانَسْتَم اَوْنِ ظَاهِيرِ بَشْنَأَسَم.

اِيچِي مِي چِوَمَانِ جُلُو نَهَه بُو

وَ اَو خَامُوشِي مِيَانِ ايتَا صِدَا بيشنَاوستَم كِي بُوگَفْتَه:

۱۷ (اينسَانِي كِي خَاكِ جَا ايسَه تَانَه خُودَا وَرَجَا پَارَسَا بِيَه؟

آدَمِي تَانَه خُو خَالِقِ وَرَجَا پَاكِ بِيَه؟

۱۸ خُودَا حَتِي خُو خَادَمَانَ اعْتِمَادِ نُوْكُونَه

وَ خُو فَرَشْتَه يَانِ جَا ايرَادِ گِيرَه،

۱۹ چِي بَرَسَه بَه آدَمِي كِي خُو بَدَنِ دُورُونِ سَاكِنِ ايسَه، بَدَنِي كِي گِيلِي خَانَه يِ مَانَه

وَ خَاكِ جَا آفْرِيدَه بُوْبُوْسْتَه وَ بِيْدِ مَأْنَسْتَنِ جَه بَيْنِ شَه.

۲۰ ايتَا صُْبِ تَا شَبِ نَابُودِ بِيدِي

بِدُونِ اَنكِي كَسِي وَأَخْبَرِ بَه، تَا اَبَدِ هَلَاكِ بِيدِي.

۲۱ اَوْشَانِ خِيْمَه يِ لَافَنْدِ زِيْمِينِ جَا بِيْرُونِ نَأِيَه

وَ بِي حِكْمَتِ مِيرِيدِي؟)

۱ «هَسَا فَرِيَادِ بَزَنِ؛ كَسِي ايسَه كِي تِي جِوَابِ بَدَه؟

كُوِيْتَا مَوْقَدَّسَانَ جَا كُومَكِ خِوَأِيِي؟

۲ رَأْسِ رَأْسِي كِي غِيْظِ، اِحْمَقْ كَوْشِه
و حَسُوْدِي، سَادِه دِيْلَ هَلَاكْ كَوْنِه.

۳ اِحْمَقْ بِيْدِم كِي خَوْشْبَخْت بُو،
وَلِي اِيْدَفْعَهِيِي اُوْنْ خَانِه نَفْرِيْن بُوْبُوْسْتِه.

۴ اُوْنْ زَاكَّانْ اَمْنِيْت نَأْرِيْدِي؛

مِحَاكَمِه مِيَّانْ پَاْمَالْ بِيْدِ و هِيْكَسْ نِيْسِه كِي اَوْشَانْ نَجَاتِ
بِدِه.

۵ گَوْشَنَه يَّانْ اُوْنْ مَحْصُوْلْ خُوْرِيْدِي،

حَتِي اُوْنْ جَهْ تَمَشَّانْ مِيَّانْمْ اُوْچِيْنِيْدِي
و تَشَنَه يَّانْ اُوْنْ مَالْ و مَنَالْ وَّ اُوْسِي لَهْ لَهْ زَنِيْدِي.

۶ چَرِه كِي مَوْصِيِيْتْ خَاكْ جَا وِيْنَرِيْزِه

و سَخْتِي يَّانْ وَاشْ مَأْنَسْتَنْ زِيْمِيْنْ جَا زَبَّهْ نَزْنِه،

۷ دَر حَالِي كِي اَدْمِي زَادِ سَخْتِي وَّ اُوْسِي بَدُوْنِيَا اِيَه،

هَوَطُو كِي اَتَشْ شُوَالِه بُوْجُوْر شِه.

۸ «اَكِه مِنْ بَوْمِ، خُوْدَا جَا خُوْاَسْتِيْمِ

و مِي شَكَايَتِ اُوْنْ وِرْجَا بَرْدِيْمِ،

۹ اُوْنِي كِي پِيْلَه دَأْنِه كَارَأْنِي كَوْنِه كِي اَمِي عَقْلْ جَا وِيْشْتَرِه

و عَجِيْبْ كَارَأْنِي كَوْنِه كِي نَشْ اَوْشَانْ اِيْشْمَرْدَنْ:

۱۰ وَاْرَشْ زِيْمِيْنْ سَر وَاْرَأْنِه

و اَبْ صَارَا مِيَّانْ اَوْسِه كَوْنِه.

۱۱ فَرُوْتَنْ اَدْمَانَ پِيْلَه دَأْنِه جَا جِيْگَاهْ فَاْرَسَأْنِه

و مَاْتَمْ بَزِه اَدْمَانَ اَمِنْ جِيْگَا دُوْرُوْنْ سَرْبُوْلَنْدْ كَوْنِه،

۱۲ دَغْلْ بَاْزَانَ كَلْكَانْ بِي نَتِيْجِه نَهْ

كِي اَوْشَانْ دَسَانَ مَوْفَقِيْتْ جَا كُوْتَاَهْ بَمَأْنِه.

۱۳ اَدْمَانِي يَّ كِي خَوْشَانْ حَكِيْمْ دَأْنِيْدِي، اَوْشَانْ دُوْزِ و دَغْلْكَارَانَ دُوْرُوْنْ گِيْرْفَتَارْ كَوْنِه

و حِيْلِه گِرَانَ نَقْشَه يَّانْ، فُوْرِي بَاْطِيْلْ بِه.

۱۴ اَوْشَانْ رُوْزِ تَارِيْكَ بِه

و ظَهْرِ، شَبْ مَأْنَسْتَنْ دَسْ وَاْمَجْ رَأْ شِيْدِي.

۱۵ ولی خودا موحتاجِ آدمآن، اوشآنِ گبانِ جا کی شمشیرِ مأنه، آزادِ کونه،
و اوشآن، قویِ آدمآنِ دسِ جا نجاتِ دہہ۔
۱۶ پس فقیرآنِ رہِ اومیدِ نہہ
و ظلمِ خو دهنِ دودہ۔

۱۷ «خوشا بحالِ کسانِی کی خودا اوشآنِ ادبِ کونہ،
پس تو نوأ خودا ادبِ کودنِ بحیسابِ ناوری
۱۸ چرہ کی اونِ هوطو کی زخمِ زنہ، دوا کونہ،
زخمی کونہ ولی اونِ دسِ شفایمِ بخشہ۔
۱۹ تر شیشِ تا بلاِ جا آزادِ کونہ
و هفتِ تا بلاِ جا ترِ ہیچِ آسیبیِ فئرسہ۔
۲۰ قحطیِ میانِ ترِ مردنِ جا نجاتِ دہہ
و جنگِ دورونِ شمشیرِ جا۔
۲۱ نیشِ و کنایہِ جا ترِ حفظِ کونہ
و هلاکِ بوستنِ موقعِ نترسی۔
۲۲ قحطیِ و هلاکِ بوستنِ رخشنِ گیری
و صارا جانورانِ جا ترسیِ ناری۔
۲۳ صارا سنگانِ امرأِ عهدِ و پیمانِ دودی
و صارا جانورانِ تی امرأِ سازشِ کونیدی۔
۲۴ داننی کی تی سرپناہِ امنِ ایسہ
و تی طیوالہِ دورونِ و أمجیِ و دینیِ ہیچیِ گومِ نوبوستہ۔
۲۵ داننی کی تی نسلِ زیادِ بہ،
و تی زاکانِ زیمینِ علفِ مانیدی۔
۲۶ پیریِ دورونِ قبرِ دورونِ شی،
گندمِ ساقہِ مانستنِ کی خو وختِ میانِ درو بہ،
۲۷ انِ ایمتحانِ بوکودیمِ و دانیمِ کی حقیقتِ دارہ۔
پس انِ گوشِ بدہ و خودتِ و اسیِ یادِ بیگیر۔»

ایوب جواب دہہ

۶

- ۱ ہو وخت ایوب واگردسته و بوگفته:
- ۲ کاشکی می غم و غورصہ بکشہ ببه
و توماّم می موصیبتان ترازو میان بنہ ببه!
- ۳ بازین دریا فورشنّ جا سنگین تر بید؛
هنّ و اسی ایسه کی نأستیم چی گفتنّ درم.
- ۴ چره کی قادرّ مطلقّ تیرانّ می جانّ دورون دأره
و می روح اوشانّ زهرّ خوره
و خودا وحشتناکّ بلایانّ تترج می رافا ایسه یید.
- ۵ وحشی اولاغی کی واش بدأره عرعرّ کونه؟
یا گاب خو یونجه ی دینه نعره کونه؟
- ۶ ایچی ی کی مزه نأره شه بی نمک خوردن؟
و یا مرغانه سیفیده مزه دأره؟
- ۷ مرّ بد آیه کی آ خوراکانّ دس بزئم،
اوشانّ می حالّ خرابّ کونید.
- ۸ کاشکی می خواسته انجام ببه
و خودا می ناجه ی مرّ فأده.
- ۹ کاشکی خودا راضی ببه کی مرّ له و لورده بوکونه
و خو دس درازّ کونه کی می حیاتّ لافندّ و اوینه!
- ۱۰ او وخت هنّ مرّ تسلی دبی
و می درد و عذابّ میان خوشحالّ بوستیم
کی خودایّ موقدّسّ کلامّ اینکار نوکودم.
- ۱۱ چی قوتی می دورون نهّه تا او مید بدأرم؟
می آخر عاقبت چی ایسه کی صبر بوکونم؟
- ۱۲ مگه من سنگّ قوتّ دأرم؟
یا می جانّ گوشت، برنزّ جا ایسه؟
- ۱۳ مگه می دورون قوتی می کومکّ و اسی وجود دأره
چره کی موفقیتّ می جا دورّ بوسته؟
- ۱۴ آدمی کی خو او میدّ جهّ دس دہہ، سزاواژّ خو رفیقّ موحبته،

- حتیٰ اگہ قادرٌ مطلقٌ جا دہ نترسہ۔
- ۱۵ ولی می برأرن فصلیٰ روخانانٌ مأنستن دغل کاریدی،
روخانانی کی فقط ایتا مدت روان ایسیدی،
- ۱۶ کی چون یخٌ امرأ قاطی بید، تار بیدی
و ورفٌ آبٌ بوستنٌ و آسی پیلہ تر بید،
- ۱۷ ولی خوشکٌ فصلٌ دورون بخار بیدی
و گرما میان خوشانٌ جا سر غیب بیدی۔
- ۱۸ کاروانانٌ خوشانٌ رأی عوض کونیدی،
و خوشکٌ صارا میان میرید۔
- ۱۹ تیما* کاروانان او روخانانٌ دونبال ایسہ بید،
صبا قافلہ یان او مید دأشتیدی کی اوشانٌ بیأفید۔
- ۲۰ اوشانٌ خوشانٌ ایطمینانٌ جا خجالت زدہ بیدی
اویہ فارسہ یید و شرمندہ بو بوستید۔
- ۲۱ ہسا شو مانم ہو روخانانٌ مأنستیدی،
کی می گی رفتاری ی بیدہ ییدی و بترسہ یید۔
- ۲۲ من شیمی جا چیزی بخوآستم؟
یا بوگفتم شیمی مال و منالٌ جا مر پیش کشی فآدید؟
- ۲۳ یا مر دشمنانٌ چنگٌ جا آزاد کونید؟
یا مر ظالمانٌ دسٌ جا نجات بدید؟
- ۲۴ مر یاد بدید و من لال بم،
مر حالی بو کونید می خطا کویہ ایسہ۔
- ۲۵ راست گبانٌ زھرٌ مارٌ مانہ
ولی شیمی دلیلانٌ چی چیزی ی ثابت کونہ؟
- ۲۶ فیکر کونیدی تانیدی می گبانٌ جا ایراد بیگیرید؟
یا درماندہ مرداکٌ گبانٌ، بادٌ هوا دانیدی؟
- ۲۷ شو مان حتی یتیمٌ زاکانٌ سر قرعہ تاودید
و شیمی رفیقٌ جنسٌ مأنستن فروشیدی۔
- ۲۸ ولی ہسا لطف بو کونید می چومانٌ دورون فندرید

تا بیدینید شمرِ دورُغِ گمہ.

۲۹ خواہش کونم دہ تومام کونید، اینصاف بدآرید.

دہ وست کونید، وگر نہ می دوروستکاری لکہ دار بہ.

۳۰ آیا می زبان بی اینصاف گبان زنہ؟

و می دهن خُب و بد تشخیص نده؟

۱ مگہ آدمی زاد زیمین سر سختی امرأ تقلا نوکونہ؟

و اون روزان، کارگر جیره موجب فیگیر روزان مانستن

نی یہ؟

۲ ایتا برده مانستن کی اون دیل پر زنہ سایہ و آسی

و کارگر جیره موجب فیگیری کی خو مزد رافا ایسہ.

۳ می عمر ماہان کی مر ارث فارسہ، الکی گوذرہ

و سخت شبان مرہ تعیین بو بوستہ.

۴ وختی رختخواب میان شم، می امرأ گم: «کی ویریزم؟»

ولی شب درازہ و من تا خروس آنقدر آ پهلو او پهلو

و اگر دم کی خستہ بم.

۵ می جان کلم کونہ و خوشک زخمان جا پور بوستہ.

می جان پوست و آشکافہ و چلک اون جا رأ دکفہ.

۶ می عمر روزان، جہ ما کویی کی بافہ توندتر شہ

و ناامیدی امرأ تومام بہ.

۷ یاد باور کی می زندگی ایتا نفس ویشتر نی یہ

و می چومان دہ خوشی رنگ نیدینہ.

۸ اونی کی مر فندرستن درہ، دہ مر نیدینہ؛

تی چومان مر فندرہ، ولی دہ من نئسم.

۹ هوطو کی ابر پخش بہ و جہ بین شہ،

اونی یم کی مورده یان دنیا دورون شہ، دہ وانگرده.

۱۰ دہ وانگرده بخانہ

و اون جاجیگاہ دہ اون نشناسہ.

۱۱ هن و آسی می دهن دئو دم؛

می روح عذاب کشہ و هطو گب زنم

- و می زرخ جان مره شکایت کونم.
 ۱۲ دریا ایسم یا ایتا جولف جاییان هیولا
 کی مر پایدی؟
 ۱۳ هر زمات می امرأ گم کی می رختخواب مر آرامش دهه،
 و می جا می شکایت جه بین بره،
 ۱۴ هو وخت تو خوابان امرأ مر ترسانی
 و اکابوسان امرأ می جان پرکائی
 ۱۵ تا اوپه کی می خفه بوستن مره خب تره
 و مردن امرأ خوایم می زندگی کی رنج جا پوره تومام
 کونم.
 ۱۶ زندگی جا مر بد آیه. نخوایم ده زنده بيم.
 مر ول کونید، چره کی می روزان هیچ فایده یی ناره.
 ۱۷ آدم چیسه کی اون انقدر بحیساب اوری
 و تی دیل اون مشغول به؟
 ۱۸ ضبان اون ورجا آبی،
 و هر لحظه اون آزمایش کونی.
 ۱۹ تا کی خوایی چوم می جا اونسانی؟
 ایتا لحظه مر ول نوکونی تا می دهن آب فورم.
 ۲۰ اگه گوناھی بوکودم، تو چی ضرری بیده یی، ای آدمان پاسبان؟
 چره مر تی تیر امرأ نیشانه بیگفتی؟
 تره ایتا سنگین بار بو بوستم؟
 ۲۱ چره می گونایان نبخشی،
 می خطایان می جا دور نوکونی؟
 چره کی هسا زیمین خاک جیر خوسم،
 بازین مر و امجی ولی نیافی.

بلد گبان

۱ بازین بلد شوحی و اگر دسته بوگفته:

۲ «تا کی اگبان زنی؟»

حرفانی کی تی دهن جا بیرون آیه باد هوای مانه!

۳ ینی خودا، عیدالت پامال کونه؟
یا قادر مطلق، اینصاف خو پا جیر نهہ؟
۴ تی زاکان خودا حوضور گوناہ بوکودید،
هنّ و اسی خودا اوشانّ، خوشانّ گونایانّ و اسی موجازات
بوکودہ.

- ۵ اگہ رأس رأسی خودا طالب بیبی
و قادر مطلق جا رحمت طلب بوکونی،
۶ و اگہ پاک و دوروستکار بیبی،
خوداوند تی و اسی بیدار بہ
و تر و اگردانہ او جاجیگایی کی تی حقہ.
۷ با انکی اولان ایتا پیچہ داشتی،
آخر سر تی مال و منال ایتا عالمہ بہ.
۸ خواهش کونم، قدیم نسلانّ جا و اورس
و اوشان آباجداد تجربہ جا ایستفادہ بوکون.
۹ چرہ کی امان ہہ دیروز دنیا بموییم و ہیچی نانیم
و امی عمر زیمین سر سایہ جا ویشتر نی یہ.
۱۰ مگہ اوشان تر یاد نیدیہدی و تی امرأ گب نزنیدی
و خوشان دیل صوندوق جا کلمہ یان بیرون ناورید؟
۱۱ پاپیروس* جایی کی مرداب نہ بیرون آہ؟
یا نی بدون آب پیلہ بہ؟
۱۲ او زماتی کی ہنوز سبزہ و اوہ نوبوستہ،
قبل ہر علف دیگری خوشک بہ.
۱۳ ہنہ آخر و عاقبت تومام کساننی کی خودا جا غافل بید؛
آدم خودا شناسن او مید جہ بین شہ.
۱۴ اون، سوست چیزان تکیہ دہہ،
او چیزی کی اون تکیہ دہہ لابدان تار مانہ.
۱۵ خو خانہی تکیہ کونہ ولی او خانہ تاب ناورہ.

* ۱۱:۸ پاپیروس ایتا گیاه نی مأنستن ایسہ کی مصری یان اون جا ایچی کاغذ مأنستن چاکودید کی اون سر نیویشتییدی.

- اون چنگ زنه ولی قایم نمأنه.
 ۱۶ سبڙ گیاه مأنه آفتاب رودرو
 کی خو شاخه یان توما م باغ دورون و أشانه.
 ۱۷ سنگان درز و دالان میان ریشه دوانه،
 و خوره ایتا جا سنگلاخ دورون وامجه.
 ۱۸ ولی وختی جه خو جاجیگاه بکنده بیه،
 بازین هو جاجیگاه و اگردده اون اینکار کونه و گه:
 (هیوخت تر نیدم).
 ۱۹ پس چی، آ جور آدمان آخر عاقبت هو واش مأنه،
 بازین و اشان دیگر خاک جا بوجور آیدی.
 ۲۰ رأس رأسی خودا خوروم آدمان طرد نوکونه
 و بدکاران دس نیگیره.
 ۲۱ خودا ایوار ده تی دهن خنده جا پور کونه
 و تی لبان خوشی آواز جا.
 ۲۲ تی دوشمنان لباس شرمندگی دوکونیدی
 و شروز آدمان خانه دورسفه.»

ایوب جواب

- ۱ بازین ایوب و اگردسته بوگفته:
 ۲ «یقین دانم کی هطویه.
 ولی اینسان چوطویی خودا ورجا پارسا بحیساب آیه؟
 ۳ اگه بخوایه خودا امرأ بحث بوکونه،
 جه هیزارتا سؤال، ایتایم نتانه جواب بده.
 ۴ چره کی خودا دلیل حکیمه و اون قودرت عظیم ایسه؛
 کیسه کی بتانه اون روبرو بسسه و موفق بیه؟
 ۵ هونه کی کویان جابجا کونه بدون انکی اوشان حالی بیه
 و غیظ امرأ اوشان فوگردانه.
 ۶ زیمین، جه خو جا تکان دهه
 و اون سوتونان لرزانه.
 ۷ خورشید دستور دهه و اون بیرون نایه

- و ونأله ستاره یان سوسو بوکونید.
- ۸ اینفری تومام آسمان ایتا فرش مانستن و أشانه
و دریا موجان سر رأ شه.
- ۹ اونه کی دُب اکبر و جبّار
و ثریا و تومام جنوب ستاره یان خلق بوکوده،
- ۱۰ اونه کی پيله کارانی کونه کی نشأ و أمختن
و اون معجزه یان نشه ایشمردن.
- ۱۱ می ورجا دواره و من اون نیدینم،
گودره و من اون حس نوکونم.
- ۱۲ هرچی خوابیه خو امرأ بره و کی تانه اون جولوی بیگیره؟
و کی تانه اون بگه: (چی کودن دری؟)
- ۱۳ خودا خو غیظ جا دس اونسانه
و رَحَب یاران* لقد دمچ کونه.

۱۴ «پس من کیسم کی اون جواب بدم؟
و چی گبانی ایستفاده بوکونم کی بتانم اون امرأ بحث
بوکونم؟»

- ۱۵ اگه چی دوروستکار ایسم، ولی نتانم اون جواب بدم؛
فقط تانم می داوژ جا ایلتماس کونم کی مر رحم بوکونه.
- ۱۶ حتی اگه اون دوخوآده بیم و مر جواب بدہبی،
باور نوکونم کی می گبان گوش بدہبی،
- ۱۷ چره کی توند باد امرأ مر له و لورده کونه
و بی دلیل می زخمآن زیاد کونه.
- ۱۸ ونأله ایتا نفس تازه کونم،
بلکی زرخی امرأ مر ستر کونه.
- ۱۹ اگه زور و قوت جا گب بزینم، اونی یه کی توانا ایسه!

* ۱۳:۹ افسانه یان میان بمو کی رَحَب ایتا هیولایی بو کی دریا دورون زندگی کودی. ایتا نیشانہ بو جہ طبیعتی کی نشاستی
اون کونترول کودن.

و اگه عیدالتؑ جا گب بزیم، کیسه کی بتانه اون
و ازخواست بوکونه؟

۲۰ حتی اگه دوروستکار بیم، می دهن گبان مر محکوم کونه
و اگه بی عیب و ایراد بیم، مر گوناہکار بحیساب آورہ.
۲۱ من عیبی نارم،

ولی با آنکی مر پیلہ کس نانم
و می زندگی جا بیزارم.

۲۲ هیچ توفیری نوکونه، هنؑ و آسی گم:
(اون، بی عیب آدمان و شروران ہلاک کونہ).

۲۳ وختی کی درد و بلا ایوارکی کوشہ،
اون بی گونایانؑ ناامیدی رخشن گیرہ.

۲۴ وختی دونیا، شرور آدمانؑ دس دکفہ،
اون، دونیا داورانؑ دیمانؑ پوشانہ.

اگه اون نی یہ، پس کیسه کی آکار کونہ؟

۲۵ «می عمرؑ روزانؑ جہ کسی کی ڈوہ توندتریدی؛
گوریزیدی بدونؑ آنکی خوشی رنگ بیدینید.

۲۶ لولہیی لوتکا مانستن توند رد بیدی،
ایتا عقابؑ مانیدی کی خو طعمہیؑ فترکہ.

۲۷ اگه بگم: (می گلہ و شکایتؑ جہ خاطر برم
و غم و غورصہیؑ می دیمؑ جا اوسانم و شاد و خوشحال

بم،

۲۸ توماؑ می دردانؑ جا بہ وحشت دکفم
و دانم کی مر بی گوناہ بحیساب ناوری؟

۲۹ پس من کی محکوم بم،

چرہ بیخودی تقلا بوکونم؟

۳۰ حتی اگه مر ورفؑ امرأ بوشورم،

و می دسانَ قلیابِ* مره پاکِ کونم،

۳۱ مَر لجنرازِ دورون فرو کونی

تا اویہ کی حتی می لیباسانم می جا بیزار بید.

۳۲ چرہ کی اون می مانستن اینسان نی یہ تا بتانم اون جواب بدم

و همدیگر مره محکمہ ی بیشیم.

۳۳ امی میانِ هیکسِ حوکمِ کودنِ و آسی نیسه

تا امرِ آستی بده.

۳۴ کاشکی خوداوند خو چوبدسی ی کی اون امرأ تنبیه کونہ می سَر جور اوسانہ

و اون هیت مَر نترسانہ.

۳۵ او وخت گب زهیم و اون جا نترسه ییم،

ولی هسا اطوی نی یم.

۱ «زندگی کودن جا مَر بد آیه،

هن و آسی بدون آنکی بترسم، می گلہ و شکایت اعلام

بوکونم

و جان زرخی امرأ گب بزنم.

۲ خودای گم: مَر محکوم نوکون،

مَر بوگو کی چرہ مَر متهم کونی.

۳ تر خوش آیه کی ظلم بوکونی

و کسی ی کی تی دسان امرأ به وجود باوردی خوار

کونی؟

و شرور آدمان نقشه یان جا راضی بیبی؟

۴ مگہ تی چومان، آدمان چومان مانہ

و اینسان مانستن فندری؟

۵ مگہ تی روزان، اینسان روزان مانہ،

تی سالانم، آدمان سالان مانستن؟

۶ کی اطوی می گونایان پاپی بی

و می ایشتبایان و امجی؟

۷ اگرچی تو دانی کی من گوناہی نوکودم،

* ۳۰:۹ آ کلمہ متن عبری دورون ایتا قلیایی مادہ ایسہ کی بوسوخته سبزیجات جا کیفیتیدی و شوستن و آسی ایستفادہ

و کسی نتانہ مرّ تی دسّ جا نجات بدہ.

۸ «تی دسّانّ امرأ توام و کمال مرّ خلق بوکودی و بہ وجود باوردی،

هسأ خوایی مرّ هلاک کونی؟

۹ تی جا خوایم کی بہ خاطر باوری کی مرّ گیلّ جا چاکودی؛

هسأ خوایی دووارہ مرّ واگردانی خاک دورون؟

۱۰ مرّ شیر مأنستن دونکودی

و پینیر مأنستن دنوستی*؟

۱۱ مرّ گوشت و پوست امرأ بیوشانہیی

و خاشان و رگ و پی امرأ بیافتی.

۱۲ مرّ زندگی و موحبت فدیی

و تی لطف امرأ می روح حفظ بوکودی.

۱۳ ولی آ چیزانّ تی دیلّ دورون قایم کودی

و دانم کی اشانّ تی فیکر میان نہہبو:

۱۴ اگہ گوناہ بوکونم، مرّ پایی

و می تقصیرّ جا نگوذری.

۱۵ اگہ گوناہی بوکونم خاک می سر،

و اگہ گوناہی نوکونم، می سرّ بوجور ناورم،

چرہ کی خیلی خجالت زدہیم

و می سیابختی دینم.

۱۶ اگہ می سرّ راست گیرم

شیرّ مأنستن مرّ شکار کونی

و دووارہ تی عجیب کارانّ مرّ نیشان دہی.

۱۷ می ضد شاهدانی آوری

و تی غیظ می جا ویشتر بہ،

تازہ نفس لشکرانّ تترج می ضد ویریزانی.

۱۸ «چرہ مرّ می ماژ رحمّ جا بیرون باوردی؟

کاشکی بمرده بیم و هیچ چومی مر نیده بی،
 ۱۹ جوری کی هیوخت بدونیا نمو بیم
 و می ماژ رحم جا مر قبرستان بیرده بید.
 ۲۰ مگه چقدر خوایم عمر بوکونم؟
 پس مر ول کون تا ایتا پیسخاله خوش بیم،
 ۲۱ قبل آنکی اویه بشم کی ده نشا و اگر دستن،
 او جاجیگایی کی ظولمات و توما م تاریکی ایسه.
 ۲۲ هویه کی تاریک ظولمات ایسه
 کی اون میان هیچ نظمی ننه،
 اویه کی روشنایی یم تاریکی ی مانه.»

صوفّر گبان

۱ بازین صوفّر نعماتی و اگر دسته بوگفته:
 ۲ «آ بیخود گبان نوأ جواب دئن؟
 آ مرداکی ی کی زیاد گب زنه و آ حق فادن؟
 ۳ فیکر کونی تی بیخودی گبان مردومان ساکیت کونه؟
 ینی وختی رخشن گیری، هیچکی تر شرمندہ نوکونه؟
 ۴ تو خودای گی: (می یاد دئن عیب و ایرادی ناره
 تی ورجایم پاکم).
 ۵ ولی کاشکی خودا گب بزنه
 و خو لبان تره واز کونه،
 ۶ تا رازانی کی حکمت جا ایسه تره آشکار کونه!
 چره کی حکمت دوتا جنبه داره.
 پس آن بدان کی خودا تر، تی گونایان جا کمتر تنبیه
 بوکوده.

۷ «تو تانی خودا عمیق رازان درک بوکونی؟
 یا تانی قادر مطلق ذات فارسی؟
 ۸ آسمانان مانستن بولنده، چی تانی بوکونی؟
 جه مورده یان دنیا جولف تریدی، چی تانی بفامی؟

۹ اون طول زیمین جا درازتره
و اون عرض دریا جا پهن تره.

۱۰ «اگہ خودا بایہ و کسی زندان دورون تاوده
و محاکمہ بوکونہ، کی تانہ اون جلو بئسہ؟
۱۱ چرہ کی خودا دغلباز آدمان شناسہ
وختی بدی بیدینہ، خورہ ننه؟
۱۲ هر وخت خز وحشی آدم بزایہ،
بی عقل مردای عاقل بہ.

۱۳ «و تو، اگہ تی دیل آمادہ کونی
و تی دسان خودا طرف دراز کونی،
۱۴ و اگہ تی دس گونای تی جا دور کونی
و ونالی بدی تی جاجیگاہ دورون جا بیگیرہ،
۱۵ بازین رأس رأسی خیال راحت امرأ تی سر راست گیری
و تی پا سر ایسی و نترسی.
۱۶ تی سختی یان تر جہ خاطر شه
و اوشان آب مانستن کی بوشو، بخاطر اوری.
۱۷ زندگی ترہ ظہر جا روشن تر بہ،
تاریکی یم صب سر مانستن.
۱۸ تی خیال راحت بہ، چرہ کی اومید داری؛
دور و ور فندری و آرامش امرأ خوسی.
۱۹ خوسی و کسی یم تر نترسانہ
خیلی یانم تر هچین قوربان صدقہ شیدی.
۲۰ ولی بدکاران خوشان اومید جہ دس دیھیدی،
نتانیدی بوگوریزید
و اوشان اومید آنہ کی بیمیرید.»

ایوبؑ جواب

۱۲

۱ بازین ایوب واگردسته بوگفته:

۲ «رأس رأسی کی شومان با فأم مردومان ایسید

و حکمت شیمی امرأ میره!

۳ ولی منم شیمی مانستن فأم و درک دارم،

و شیمی جا کمتر نی یم.

کیسه کی آ جور چیزان ندانه؟

۴ «می رفقان مر رخشن گیریدی،

مر کی خودای دوخوانم

و می جواب دهه؛

بله، مر کی پارسا ایسم و عیبی نارم، دس پر گیریدی!

۵ اونی کی خو پوشت تان خوفته، دیگران غم و غورصه ی کوجه دانه دینه،

و کسان ی کی اوشان پا لیز خوره، لقد زنه.

۶ رازنان جاجیگاه همیشه آرامه

و اوشانی کی خودای به غیظ آوریدی امن ایسیدی،

اوشانی کی خودای خوشان دس دورون دأریدی!

۷ «هسا جک و جانوران جا واورس تا تر یاد بدید،

و آسمان پرندہ یان جا تا تر بیگید.

۸ زمین امرأ گب بزن تا تر تعلیم بده

و وهل دریا مایی یان تره خبر باورید.

۹ تومام اوشان جا کیسه کی نفامه

خودا دس آ کار بوکوده؟

۱۰ تومام زندہ یان حیات اون دسان دورون نهه

و تومام آدمان نفس.

۱۱ آیا هوطو کی دهن خو خوراک چشه

گوش گبان ایمتحان نوکونه؟

۱۲ حکمت پیران ورجا نهه

و فأم دراز عمر دورون.

۱۳ «حکمت و قودرت خودا شینه،

مشورت و فأمم هطو.

۱۴ اگه ویران کونه،

کسی نتانه اون دوواره چاکونه؛

اگه آدم اسیر کونه،

کسی نتانه اون آزاد کونه.

۱۵ اگه آبان جولوی بیگیره، خوشک بید؛

اگه اوشان ول کونه، تومام زیمین آب گیره.

۱۶ قودرت و حکمت اون ورجا نهه،

گول بوخورده و گول بزه، هر دوتا خودا دسان دورون

نهه.

۱۷ خودا، مشاوران حکمت اوشان جا فیگیره

و داوران تور کونه.

۱۸ پادشایان لیاس اوشان جا فیگیره

و غولامی کمرقیش اوشان کمر ذوده.

۱۹ همه چی کاهنان جا فیگیره و اوشان اسیری بره

و قودرتمندان قوت فیگیره.

۲۰ معتمد آدمان ساکیت کونه

و پیران فام اوشان جا گیره.

۲۱ خفت نجیب زاده یان سر فوکونه

و پالوانان کمرقیش واز کونه.

۲۲ تاریکی جا پيله کاران آشکار کونه

و ظولمات روشنایی دورون آورده.

۲۳ قومان پيله کونه یا اوشان هلاک کونه؛

میلتان جمعیت زیاد کونه یا اوشان اسیری بره.

۲۴ عقل جه دنیا رهبران فیگیره

و اوشان بیابان میان کی هیچ راهی ناره، اویر کونه.

۲۵ تاریکی میان دس و امج را شیدی
و کاری کونه کی مست آدمان مانستن دگره بوخورید.

۱۳

۱ «می چومان امرأ همهئ اشان بیدم،

و می گوش امرأ بیشناوستم و بفامستم

۲ او چیزانی کی شومان دانیدی، منم دانم

و شیمی جا کمتر نی یم.

۳ ولی خوام قادز مطلق امرأ گب بزمن

و می دیل خویه اون امرأ بحث بوکونم.

۴ ولی شومان حقیقت دورغ امرأ لا پوشانی کونیدی!

رأس راسی شومان همه تان بدرد نوخوره طیبیان مانیدی.

۵ کاشکی پاک ساکیت بوسته بید

کی آن شمره حکمت بو.

۶ خواهش کونم می دلیل بیشناوید

و دفاعی کی می لبان جا بیرون آیه، گوش بدید.

۷ خودا ره بی اینصافی امرأ گب زنیدی؟

اون ره کلک امرأ گب زنیدی؟

۸ خواییدی خودا طرف بیگیرید؟

خواییدی اون جا دفاع بوکونید؟

۹ آن خبه کی شمر ایمتحان بوکونه؟

تأنیدی اون اینسان مانستن گول بزنید؟

۱۰ رأس راسی خودا شمر تشر زنه،

اگه قایمکی اون طرف بیگیرید.

۱۱ اون هیبت شمر نترسانه

و اون ترس شیمی جان دنکفه؟

۱۲ شیمی پیله پیله گبان غبار مثلان مانه

و شیمی دفاع گیل مانستن سوست و الکی یه.

۱۳ «ساکیت بسید وئید گب بزمن،

بازین هرچی خویه می سر بایه، بایه!

- ۱۴ چہ می جان گوشت بہ گاز گیرم
و می جان می دس دورون بتم؟
- ۱۵ حتی اگہ مر بوکوشہ، اون او مید دآرم
ولی اون جلو می رفتارآن جا دفاع کونم.
- ۱۶ ہنہ کی مرہ نجات بہ
چہ کی اونی کی خودای نشناسہ نتانہ اون جلو بسہ.
- ۱۷ می گبان دقت امرأ گوش بوکونید
وئلید می حرفان شیمی گوش فارسہ.
- ۱۸ ہسأ می دادخواہی آماذہ کودم
و دانم کی می بی گوناہی ثابت بہ.
- ۱۹ کی تانہ مر متہم بوکونہ؟
اگہ اطوی بیہ، دہ ساکیت ہم و می جان تسلیم کونم.

- ۲۰ «خوداوندأ، فقط دوتأ چیز تی جا خوایم
کی اگہ مر فادی دہ تی حوضور جا قایم نیم:
- ۲۱ تی دس می سر جا اوسان
و تی ہیبت امرأ مر نوأ ترسانن
- ۲۲ بازین تو دوخوآن و من تر جواب دہم
یا وھل من گب بزمن و تو مر جواب بدن.
- ۲۳ می خطایان و گونایان چقدر ایسہ؟
می نافرمانی و گونای مر نشان بدن.
- ۲۴ چہ تی روی می جا جیگا دہی
و مر تی دوشمن بحیساب اوری؟
- ۲۵ تو ولگی ی کی باد اون بردن درہ ترسانی
و ایتأ خوشک کولوش دونبال کونی؟
- ۲۶ چہ کی زرخ چیزآن می ضد نویسی
و می خوآنی گونایان ارث مانستن می حساب نیہی.
- ۲۷ می پایان کونذہ دورون تاودی،
می تومام رایان پایی

- و می پا تانَ علامت نیھی،
 ۲۸ در حالی کی بوبو خوسته چیز
 و بید بزه (لیباس/رخت) مانستن داغان بم.
 ۱ «اینسان، کی زنْ جا بدونیا آیه،
 اونْ روزان کم و پور جہ موصیبتہ.
 ۲ گولْ مانستن رُشت کونہ، بازین دوچلکہ؛
 سایہ مانستن شہ و دہ نمأنہ.
 ۳ آیا ا جور آدمِ رِہ تی چومأن واز کونی،
 و مرّ تی ورجا محاکمہ کونی؟
 ۴ کیسہ کی نجستْ چیزْ جا تیمیزْ اسباب بیرون باورہ؟
 ہیکس!
 ۵ اینسانْ روزان تعیین بوبوستہ و تو اونْ ماہانْ بیشمرده دری،
 و اونْ رِہ اندازہ قرار بدہیی کی اونْ جا جیویشتن نتأنہ.
 ۶ پس تی رویْ اونْ جا واگردان کی آرام بیگیرہ
 و مواجب فیگیرْ مانستن خو روزانْ جا لیدت ببرہ.
 ۷ «چرہ کی درخت اومید دأرہ
 کی اگہ واوہ ببہ دووارہ رشت کونہ
 و اونْ غومچہ یان جہ بین نشیدی.
 ۸ حتی اگہ اونْ ریشہ یان زیمینْ دورون کھنہ ببہ
 و اونْ کوندہ خاک میان بیمیرہ،
 ۹ آب بو جا سبز بہ
 و تازہ نہالْ مانستن شاخہ زنہ.
 ۱۰ ولی آدمی میرہ و جہ بین شہ؛
 آدمی وختی جان دہہ، کویہ شہ؟
 ۱۱ هَطو کی آبان، دریا جا بخار بیدی
 و خوشکی موقع خوشکی موقع روخان جہ بین شہ،
 ۱۲ هَطویم آدمی خوِسہ و دہ وینریزہ؛
 و تا وختی کی آسمانان باقی ایسیدی بیدار نیبہ

و خو خواب جا کسی نتانه اون ویریزانه.

- ۱۳ «کاشکی تا وختی کی تی غیظ نوخوفته
مر مورده یان دنیا دورون قایم کونی
و ایتا وخت تعیین بوکونی کی مر بخاطر بأوری.
۱۴ اگه آدمی بیمیره، آیا دوواره زندہ به؟
توما ماً روزانی کی زحمت بکشم، رافا ایسم
تا وختی کی می شرایط تغییر بوکونه.
۱۵ تو مر دوخوانی و من جواب دهم
و ذوق داری کی تی دس خلقت بیدینی.
۱۶ چره کی او وخت می قدمان ایشمری
و می گونای تی چوم جلو ننی.
۱۷ می نافرمانی کیسه دورون مهر و موم به
و می خطایان پوشانی.

- ۱۸ «ولی هطویی کی کوهی کی فوگرده، جه بین شه
و صخره یان جا به جا بیدی
۱۹ و آب سنگان سابه
و سیلابان زیمین خاک شوره بره،
هطویم تو اینسان او مید جه بین بری.
۲۰ تو تا ابد پیروز بی و اون میره؛
اون دیم عوض کونی و اون اوسه کونی.
۲۱ اون زاکان سربولند بیدی ولی اون و أخبر نیبه؛
خوار و ذلیل بید ولی اون نیدینه.
۲۲ فقط خو جان درد فامه،
اون جان فقط خو و اسی عزا گیره.»

الیفاز گبان

- ۱ الیفاز تیمانی و اگر دسته بوگفته:
۲ «آیا حکیم مردای پوچ فیکران امرأ جواب دهه،

و خوشکم شرق باذ امرأ پور کونہ؟

۳ بیخوذ گبان امرأ دلیل آورہ؟

حرفانی مرہ کی ارزش ناره؟

۴ رأس راسی کی تو خوداترسی کنار نیھی،

و دین و ایمان داشتن بی ارزش کونی!

۵ تی گوناه تی دهن یاد دہہ

و دغلباز آدمان زبان امرأ گب زنی.

۶ تی دهن تر محکوم کونہ، نہ کی من؛

خودت لبان تی ضد شہادت دیہیدی.

۷ «مگہ تو اولی آدمی ایسی کی بدونیا بمویی؟

تو تپہ یان جا پیشتر چاکودہ بوبوستی؟

۸ مگہ تو خودا نقشہ یان جا خبر داری؟

یا فقط خودت حکیم دانی؟

۹ چی دانی کی امان نائیم؟

چی فہمی کی امان نتائیم بفأمیم؟

۱۰ امی میان پیڑ مرداکان و ریش سیفیدان ایسہ ییدی

کی تی پئر جا پیلہ تریدی.

۱۱ آرامشی کی خودا بخشہ ترہ کمہ،

یا گبانی کی مولایمت امرأ تر گہ؟

۱۲ چہ وئلی تی دیل تر ہیدایت بوکونہ؟

و چہ تی چومان غیظ دارہ،

۱۳ کی تی روح خودا ضد واگردانی

و اجور گبان تی دهن جا بیرون اوری؟

۱۴ «اینسان چیسہ کی پاک بہہ

و کسی کی زن جا بدونیا بمو پارسا بحیساب بایہ؟

۱۵ خودا دہ خو فرشتہ یان اعتماد ناره

و حتی آسمانانم اون چوم جلو تیمیز نییہ،

۱۶ پس چی فآرسه به اینسانی کی فاسد و ناپاک ایسه
و شرارت اون ره هچین آب خوردن مأنسته.

۱۷ «مر گوش بدن تا تره بگم،

وهل هرچی کی بیدم تر واگویا بوکونم،

۱۸ هو چیزانی ی کی حکیمان خوشآن پئران جا بیشناوسته بید،
بوگفتید و جیگا نده بید.

۱۹ زیمین فقط اوشآن پئران فآده بو بوسته

و هیئتاً غریبه اوشآن میان نیسه بو.

۲۰ شروز مردای تومام روزان میان درد جا خوره پیچه

و ظالم مردای تومام خو عمر سالان دورون.

۲۱ همیشه ترسناک صدایان ایشناوه؛

وختی کی آن خیال راحت به، غارتگر اون حمله کونه.

۲۲ اومیدی ناره کی تاریکی جا واگرده،

آخرم شمشیر امرأ مردن اون ره تعیین بو بوسته.

۲۳ نان و آسی همه جای گرده و واورسه، (کویه نهه؟)

چره کی دانه تاریک روز اون جلو رو نهه.

۲۴ موصیبت و فشار جا اون دیل ترکه

و هچین پادشا مأنستن کی خوابه اون حمله بوکونه، اون

پیروز به.

۲۵ چره کی خو دس خودا ضد بوجور بره

و قادر مطلق جلو مغرور به

۲۶ خو گردن دراز کونه و اون حمله کونه

ایتا سپر امرأ کی محکم و کلفته.

۲۷ اگه چی اون دیم چربی بیوشانه

و اون کمر دور پی بیگفته دره،

۲۸ ولی خالی شهران دورون ساکنه،

و خانه یانی کی کسی اوشآن دورون زندگی نوکونه،

خانه یانی کی فوگردستن دریدی.

۲۹ اون دِه پولدار نمأنه و اون مال و منال جِه بین شه،
و اون اموال دِه زیمین سر زیاد نیبه.
۳۰ تاریکی جا نتأنه جیویزه؛
آتش اون غومچه یان خوشک کونه
و خودش، خودا نفس امرأ جِه بین شه.

۳۱ «نوا بیخود چیزان توکل بوکونه و اطویی خوره گول بزنه
چره کی بیخود چیزان اون دسمزد به.
۳۲ عمر بهار میان، تومام و کمال اون ره ایتفاق دکفه
و اون شاخه یان سبز نمأنه.
۳۳ رز مأنستن قبل آنکی برسه، خو غوره ی فیشانه،
هطویم زیتون دار مأنستن خو گولان فوکونه.
۳۴ چره کی اوشانی کی خودای نشناسیدی زایدار نییدی،
و رشوه خوران خیمه یان آتش دورون سوچه.
۳۵ شکمدار زناک مأنیدی ولی اوشان دورون شرارت جا پوره، بازین گوناہ زایدی،
و اوشان رحم دوز و کلک چاکونه.»

ایوب جواب

۱ ایوب واگردسته بوگفته:
۲ آ جور گبان زیاد بیشناوستم؛
جای آنکی تسلی بدید مزاحمیدی.
۳ تی بیخودی گبان تومامی ناره؟
چی چیز تر انتریک کونه کی گب بزنی؟
۴ منم تأنستیم شیمی مأنستن گب بزمن،
اگه شومان می جا بو بوسته بید؛
تأنستیم شیمی ضد گبانی سر هم بوکونم
و می سر تکان بدم.
۵ ولی می دهن امرأ شیمی دیل گرم کودیم
و می لبان مره شیمی غورصه یان جِه بین بردیم.

۶ اگه گب بزمن، می درد آرام نیبه
 و اگه می دهن دودم، چوطویی اون می جا دور به؟
 ۷ رأس رأسی آی خودا، ده مر خسته کودی
 و توما می فک و فامیل جه بین بردی.
 ۸ تو مر فوچولکانهیی* و هن نیشان دهه کی می ضدی؛
 می خاش جان می ضد ویریشته و می رودرویم شهادت
 دهه.

۹ خودا خو غیظ امرأ مر پاره کوده
 و می امرأ دوشمنی بوکوده.
 می ضد خو گازان سربسر سآبانه؛
 دوشمن مانستن خو چومان امرأ مر پایه.
 ۱۰ مردومان خوشان گبان امرأ مر دس پر گیریدی.
 تحقیر امرأ مر کشیده زیدی؛
 همدیگر امرأ می ضد جم بوستید.
 ۱۱ خودا مر ظالمان دس تسلیم بوکوده
 و شروز آدمان چنگال دورون بنه.
 ۱۲ آرامش امرأ زندگی کودن دوبوم ولی اون مر بیشکانه.
 می گردن بیگرفته و مر خورد کوده.
 خو تیز امرأ مر هدف بیگرفته
 ۱۳ و اون کمان داران مر دور کودید.
 می قلوه یان پاره کونه و مر رحم نوکونه
 و می زهلهی زیمین سر فوکونه.
 ۱۴ مر تترج کوبه و دوواره آکار تکرار کونه،
 و ایتا جنگجو مانستن مر هوجوم بره.

۱۵ «می جان پوست سر عزاداری لباس بودوختم،
 و ناتوانی امرأ خاک سر بکفتم.

۱۶ می دیم گریه جا سورخ بوسته
و ظولمات می چومان سر سایه تاوده،
۱۷ اگه چی می دسان خشونت ناوریدی
و می دوعا پاکه.

۱۸ «آی زیمین، می خون نوأ پوشانن؛

ونال می ایجگره آرام به.

۱۹ حتی هسا می شاهد آسمان میان ایسه
و می گواه عرش میان.

۲۰ می رفقان مر دس پر گیریدی؛

می چومان خودا ورجا ارسو فوکونه.

۲۱ کاشکی اینفر من و خودا میان پادرمیانی بوکونه،

هو طو کی ایتا آدم خو رفقان و اسی.

۲۲ چره کی ایتا چن سال کی بوگذره،

رایبی شم کی ده نتانم واگردم.

۱ «می روح بشکفته یه،

و می روزان تومام بوستید؛

می گور آماده بوسته.

۲ رأس راسی اوشانی کی مر دس پر گیریدی می ورجا ایسه یید

و می چومان امرأ دنن درم کی اوشان تقلا کونیدی مر

آزار بدید.

۳ آی خودا، تر ایلتماس کونم کی تی ورجا می و اسی گیروب بنی،

وگرنه کی ایسه کی مره ضامن بیه؟

۴ هسا کی اوشان دیل، فام جا دور کودی، پس ونالی کی خوشان سر بوجور ببرید.

۵ اون کی خونفخ و اسی، خو رفقان جا بد بگه،

اون زاکان چوم بدبختی دینیدی.

۶ «مردوم ورجا مر ضرب المثل چاکوده

و کسی مانم کی اون رو فیلی فوکونیدی.

۷ می چومان غورصه جا تار بوسته

و می عوصم و اعضا سایه مأنستن بوبوسته.
 ۸ دوروستکار آدمآن آن و آسی قاق بیدی
 و بی گوناہ آدم خودا نشناسآن ضد ویریزه.
 ۹ اوصاف امرأ دوروستکار آدم خو راست رأی حفظ کونه
 و اونی کی اون دس پاکه هطو قویتر به.

- ۱۰ «ولی همه تان ایوار ده تقلا بوکونید
 و با تومام آشان شیمی میان ایتا حکیم مردای نتانم بیافم.
 ۱۱ می روزان تومام بوستید،
 ناجه بدیل بمأنستیم.
 ۱۲ آشان شب، روز نشان دهدی
 و ظولمات میان گیدی: (روشنی وخت نزدیکه).
 ۱۳ اگه اومید بدآرم کی می خانه، مورده یان دنیا بیه
 و اگه می جای تاریکی دورون و آشانم،
 ۱۴ اگه گور بگم: (تو می پتر ایسی) و کلم کی (تو می مار و خا خوری)،
 ۱۵ پس می اومید کویہ نهه؟
 و کیسه کی می اومید بیدینه؟
 ۱۶ می امرأ مورده یان دنیا دورون آیه؟
 می امرأ گیل جیر جوکوده به؟»

بَلَدًا گَبَان

- ۱ بازین بلد شوحی واگردسته بوگفته:
 ۲ «تا کی خوایی ا گبان دراز بدی؟
 ایتا پیچه فیکر بوکون، بازین گب زنیم.
 ۳ چره بی شعور جانوران مأنستن بحیساب اییمی؟
 چره تی ورجا بی عقل بحیساب بائیم؟
 ۴ تو کی غیظ جا تر پاره کونی،
 آیا زیمین تی و آسی و خالی بیه
 یا صخره یان و اجابجا ببید؟

- ۵ «رأس رأسی کی شروز آدمان چراغ سو خاموش به
و اوشان آتش شواله ده سو ناره.
- ۶ سویی کی اوشان خیمه جا بیرون آیه تاریک به
و چراغی کی اوشان سر جور نهه خاموش به.
- ۷ اوشان پور قوت قدمان سوست بوستیدی
و اوشان نقشه یان اوشان بیجیر تاوده.
- ۸ چره کی خوشان پا مره دام دورون دکفیدی
و توران سر رأ شیدی.
- ۹ تله اوشان پا بوز گیره
و دام اوشان قایم داره.
- ۱۰ لافند زیمین سر اوشان ره قایم بوسته داره
و تله اوشان رأ سر نهه.
- ۱۱ ترسان جه هر طرف اوشان زهلهی ترکانیدی
و هر قدمی کی اوشان اذیت و آزار کونید.
- ۱۲ اوشان قوت کم به
و موصیت منتظر ایسه ییدی کی اوشان پا جیویزه.
- ۱۳ ناخوشی اوشان جان پوست خوره
و مرگ اوشان عوصم و اعضای فوره.
- ۱۴ جه خیمه یانی کی اوشان دورون امنیت داشتیدی بکنده بووستید
و (پادشای وحشت) * ورجا، باورده بووستیدی.
- ۱۵ اوشان خیمه دورون کسانی ایسید کی اوشان امرأ هیچ نسبتی نارید؛
اوشان جاجیگه دورون گوگرد فوکوده بوبوسته.
- ۱۶ اوشان ریشه یان جه بیجیر خوشک به
و اوشان شاخه یان جه بوجور و او به.
- ۱۷ اوشان یاد زیمین جا پاک به
و کوچه یان میان نامی ناریدی.
- ۱۸ روشنایی جا، ظولمات دورون بیرون تاوده بید
و اوشان دنیا جا بیرون کونید.

۱۹ خوشآن قوم میان نہ زاکى دأرىدى و نہ نسلى
و اوشآن جاجىگاه دورون هىكس باقى نمأنسته.
۲۰ مردومأنى كى مغرب طرف زندگى كونىدى اوشآن سرگذشت جأ قأقىدى،
و كسانى كى مشرق طرف زندگى كونىدى اوشآن دىل
تركه.

۲۱ رأس رأسى كى ناجوز آدمآن جاجىگاه اَطويه،
و هَطويم جايى كى خودا نشناسآن ساكن ايسيد.»

ایوب جواب

۱ بازين ايوب واگردسته بوگفته:
۲ تا كى خوايىدى مر عذاب بديد؟
و تا كى شيمى گبان امرأ مر دورسنيدى؟
۳ دهمى واره كى مر سرزنش كودن دريد؛
خجالت نكشيدى كى مى امرأ بدرفتارى كونيدى؟
۴ اگر رأس رأسى مى پاي كج بنه بيم،
مى خطا مر ضرر رسانه، نه شمر.
۵ اگه رأس رأسى گومان كونيدى مى جأ پيله تر ايسيدى
و مى رسوايى مى ضد به كار گيريدى،
۶ بدانيد آن خودا بو كى مى مره بدى بوكوده
و مر خو دام دورون تاوده.
۷ هر چى داد زنى و خشونت جأ گم،
هيكس مر جواب نده.
هر چى ايجگره امرأ كومك خوام،
هيكس نى يه به مى داد فارسه.
۸ خودا مى راي دؤسته كى نتانم دوآرم،
و ظولمات، تومام مى راي بيگيفته دأره.
۹ مى آبروى ببرده
و تاج مى سر جا اوسأده.
۱۰ مر جَه هر طرف خورد كوده و جَه بين ببرده؛
مى اوميد دار مأنستن ريشه جأ بكنده.

- ۱۱ خو غیظِ امرأ می ضد ۆل بیگفته
و مرّ خو دوشمن دانہ.
- ۱۲ خودا لشکران ہمدیگرِ امرأ آیدی؛
می ضد سنگر چا کونیدی،
و می خیمہ دور اوردو زینیدی.
- ۱۳ اون، می برارآن می جا دور کودہ،
و می آشنایان می امرأ کاملاً غریبہ ییدی.
- ۱۴ می فک و فامیلان می جا دور بوستیدی
و می رفقان مرّ جہ خاطر بیردید.
- ۱۵ می خانہ مہمانان و می کولفتان مرّ غریبہ دانیدی،
و اوشان چومّ جلو ایتا بیگانہ ی مأنم.
- ۱۶ می نوکر دوخوانم ولی مرّ جواب ندہ؛
اگہ چی می دهن امرأ اون ایلتماس بوکونم.
- ۱۷ می دهن بو می زناک حال بہم زنہ
و می برار خاخوران نتانیدی مرّ تحمل بوکونید.
- ۱۸ کوچی زاکانم مرّ کوچیک کونیدی
و وختی ویریزم می ضد گب زینیدی.
- ۱۹ تومام می خانہ زادہ رفقان می جا بیزاریدی
کسانی ی کی دوس دارم می ضد واگردستید.
- ۲۰ می خاشان می پوست و گوشت دوچکستید؛
ایتا خال موی بندم.

- ۲۱ وای آی رفقان، مرّ رحم بوکونید! مرّ رحم بوکونید!
چرہ کی خودا خو دس امرأ مرّ بزہ.
- ۲۲ چرہ خودا مانستن می دونبال ایسید کی مرّ شکار کونید؟
می جان گوشت خوردن جا سئر نوبوستید؟
- ۲۳ کاشکی می گبان بینوشتہ بوہوستہ بی!
کاشکی ایتا طومار دورون ثبت بوہوستہ بی!
- ۲۴ کاشکی آہینی و سرب قلم امرأ،

- صخرہ سر تا ابد بینویشته بوبوسته بو!
 ۲۵ ولی من دأنم، اونى كى مر نجات دهه زنده يه،
 و بيلاخره زيمين سر آيه و به پا ايسه.
 ۲۶ و بعد آنكى مى جان پوست اطويى خراب به،
 ولى مى جان امرأ خوداى دينم!
 ۲۷ دأنم كى خودم اون دينم،
 و مى چومان امرأ اون فندرم، كى ده اون غريبه نى يه.
 و مى ديل مى جان دورون ذوق جا پر گيره!
 ۲۸ «اگه گيدى: (چوطويى اون دونبال بيسيم كى اون شكار بوكونيم،
 چره كى موشكلان ريشه خودش دورونى نهه؟)
 ۲۹ شومان و شمشير جا بترسيد،
 چره كى غيظ خو امرأ موجازات شمشير آور،
 كى بدانيد كى داورى روزم نهه.»

شورآن عذاب كشيدي

- ۱ بازين صوفز نعماتى و اگردسته بوگفته:
 ۲ «مى پریشان فيكرآن مر زور آور، كى جواب بدم،
 چره كى مى ديل دورون غوغا نهه.
 ۳ ايتا سرزنش ايشنوم كى مره توهينه،
 و مى فأم و شور مر و ادار كونه جواب بدم.
 ۴ «نانى كى جه قديم زمات،
 جه هو وختى كى اينسان زيمين سر بوجود بمو،
 ۵ شورز آدمان شادى زياد طول نكشه،
 و خودا نشناسان خوشى ايتا لحظه ويستر نى يه؟
 ۶ اگه چى خودا نشناس غرور آسمان فارسه،
 و اون سر ابران،
 ۷ ولى خو فضله مانستن جه بين شه،
 و كسانى كى اون بیده ييدى، و اورسیدی: (كويه ايسه؟)
 ۸ خواب مانستن پره و ده پيدا نيه؛

شب رویا مأنستن جَه بین شه.
 ۹ او چوم کی اون بیده، ده اون نیدینه،
 و جاجیگایی کی اون دورون زندگی کونه، ده اون
 فئندره.

۱۰ اون زاکان، فقیران مال و منال پس دیهیدی،
 و دارایی کی مردوم جا فیگیتید و اگر دانیدی.
 ۱۱ اون خاشان جوانی قووت جا پور ایسه،
 ولی اون امرأ گیل جیر خوسه.

۱۲ «اگه چی بدی کودن اون مزه دهه،
 ولی اون خو زوان جیر جیگا دهه،
 ۱۳ و اون جا کیف کونه و ول نوکونه،
 و اون خو دهن دورون داره،

۱۴ ولی اون خوراک اون شکم دورون عوض به،
 و اون جان دورون زهر مار به.

۱۵ مال و منالی کی فورسته بوجور آورہ؛
 خودا او مال و منال اون شکم جا بیرون فاکشه.

۱۶ زهر مار فودوشه،

و افعی نیش اون کوشه.

۱۷ روخان فئندره،

و حتی نهرانی کی اون دورون خامه و عسل فراوانه.

۱۸ خو زحمت بکشه مواجب و اگر دانه،

و اون گولی جا بیجیر نشه؛

جَه خو کار و بار، هی ذره کیف نوکونه.

۱۹ چره کی ستم بکشه آدمان خو پا جیر لقد دمج بوکوده و اوشان تنها بنه.

او خانہ یی کی خودش چانکوده زور امرأ بیگفته.

۲۰ «اون شکم هیوخت سترایی ناره،

هن و آسی و ناله چیزانی کی دوس داره، جَه دس بده.

- ۲۱ دہ چیزى نمأنسته كى بوخوره،
هَنّْ وَأَسَى اَوْنْ خوشبختى دوام نأره.
۲۲ وختى پيله خوشبختى دأره، ايدفعه يى بدبخت به.
فلك زده يآنْ دس اَوْنْ طرف درازْ به.
۲۳ وختى كى خو شكَمَ پورَ كونه،
خودا خو غيظْ آتَشْ اَوْنْ طرف اوسه كونه،
و هَطو كى خوردنْ دره، اَ آتَشْ اَوْنْ سر وَأْرأنه.
۲۴ حتى اگه آهينى سلاحْ جأ جيويزه،
برنجى تير اَوْنْ خوره.
۲۵ تيرَ بيرون فأكشه و اَوْنْ پوشتْ جأ بيرون آيه؛
اَوْنْ توك كى برق زنه، اَوْنْ زهله يَ تركأنه.
توماَمَ اَوْنْ جانَ ترس و وحشت گيره.
۲۶ اَوْنْ ذخيره بوكوده مال و منالَ ظولمآت گيره.
ول ولْ آتَشْ ايواركى اَوْنْ فُورَه،
و هرچى كى اَوْنْ خيمه دورون بمأنسته، خوره.
۲۷ آسمانآنْ اَوْنْ گونايَ آشكارَ كونه،
و زيمين اَوْنْ ضد ويريزه.
۲۸ اَوْنْ خانه يَ سيل بره،
تونذْ آبآنْ، او روزى كى خودا غضب كونه.
۲۹ هَنّْ ايسه اونچى كى خودا، شرورَ آدمْ نصيب كونه،
اونچى كى خودا اَوْنْ ره ارث تعيين بوكوده.»

ايوبْ جواب

- ۱ بازين ايوب جواب بدّه:
۲ «مى گبآنْ حُبْ گوش بوكونيد،
أطويى شومان مى ديلَ آرامْ كونيد.
۳ موهلت بديد كى گب بزنم
و بعدْ آنكى مى گبآنْ توماَمَ بوسته، تأنيدى مرَ دس پرَ
گيريد.

۴ «مگہ من اینسانْ جا شاکی بوبوستم؟

چرہ نوآستی می طاقت کم بہ؟

۵ مرَ فندرید و قاقَ بید

انگشت بہ دهنِ بئسید.

۶ ہر وخت مرَ یاد آیہ، وحشت کونم،

توماّم می عوصم و اعضا پرکہ.

۷ چرہ شرورْ آدمآن زندہ مآنیدی،

پیرَ بید و اوشانْ زور و قوّت ویشترَ بہ؟

۸ اوشانْ زاکانْ خودشانْ چومانْ جُلُو پیلہ بیدی

و خوشانْ نوهیانم دینیدی.

۹ اوشانْ خانہیان ترس و وحشتْ جا امن و آمانہ

و خودا چوبم اوشانْ سرّ جور نہ.

۱۰;; اوشانْ کلہ ورزاً ہر وخت گابْ امرأ جوفت گیری کونہ، اون شکم اوسانہ

و زایہ و خو ماندهی تئودہ.

۱۱ خوشانْ زاکانْ گلہ مآستن اوسہ کونیدی بیرون

و اوشانْ جغالآن واز واز کونیدی.

۱۲ دف و بربطْ امرأ آواز خوانیدی

و نی صدا امرأ شادی کونید.

۱۳ خوشانْ روزانْ خوشبختی امرأ گوذرانیدی

و آرامشْ امرأ شیدی موردہیانْ دونیا.

۱۴ خودایْ گیدی: (امی جا دور بو!

آمان نخواییم تی رایانْ بشناسیم.

۱۵ قادرْ مطلق کیسہ کی اونْ عیبادت بوکونیم؟

دوعا کودن اونْ ورجا امرہ چی سودی دآرہ؟)

۱۶ ولی اوشانْ خوشبختی خودشانْ دس نی یہ،

پس شرورانْ نقشہیانْ جا دور ایسم.

۱۷ «چن وار بیدہبیدی کی شرورْ آدمآن چراغانْ خاموش بہ؟

یا بلا اوشانْ سر بایہ؟

- یا خودا، خو غیظْ امرأ، دردِ اوشانْ جان تاوده.
- ۱۸ چن وار بیده بیدی کی بادْ جُلُو هَچین کاه مأنستن بیید
یا کولوشْ مأنستن کی توندْ باد اونْ خو امرأ بره؟
- ۱۹ شومانْ گیدی: (خودا، شرورانْ زَاکَانْ اوشانْ عوض مَجازات کونه.)
ولی من گم، خودا وَا او شرورْ آدمَانْ مَجازات بوکونه
کی اوشانْ حَالی بیه.
- ۲۰ بیه کی خوشانْ چومْ امرأ، خوشانْ نابودی یه فندرید،
و قادرْ مطلقْ غیظْ جا نوشْ جان بوکونید!
- ۲۱ چره کی وختی میره، خوزن و زَاکْ وَا سِی دیل نیگران نیه،
بعد آنکی اونْ روزانْ تومامْ به؟
- ۲۲ «مگه شَا خودایْ تعلیم دَتْن؟
در حَالی کی اون خودش، پیله کسانْ حوکم کونه.
- ۲۳ اینفر هوطو کی ساق و سالم ایسه میره،
هَطو کی امنیت و آرامش دَاره؛
- ۲۴ اونْ شکم سِره،
و اونْ خاشانْ ساق و سالم.
- ۲۵ اینفر دیگرْ جان همش زرخه تا بیمیره
و هیوخت خوشبختی مزه ی نچشه.
- ۲۶ هر دوتانْ کس کسْ ورجاْ خاکْ دورون خوسیدی
و کِلْمَانْ اوشانْ سر و جانْ پوشانیدی.
- ۲۷ «شیمی فیکرانْ حُب دَانم،
و نقشه یانی کی می آزار دَتْنْ وَا سِی کشیدی.
- ۲۸ چره کی گیدی: (نجیب زاده خانه کویه ایسه؟
شرورْ آدمَانْ خیمه کی اویه زندگی کودید، کویه ایسه؟)
- ۲۹ رَادورانْ جا و نوآرسه بیدی؟
اونچی ی کی اوشانْ سفرْ دورون بیده بیدی، شومان
قوبیل نوکونیدی،

- ۳۰ انکی شروژ مردای سختی روزان دورون امنیت دآره
و خودا غیظْ جا جیویزه؟
- ۳۱ کیسه کی اون نیشان بده کی اون کردکاران بد ایسیدی؟
و کیسه کی اون شروژ کارانْ و اسی موجازات بوکونه؟
- ۳۲ اون بریدی قبرستان،
و اون قبر سر پاسبانی دهیدی.
- ۳۳ قبرستانْ خاک اون ره شیرین ایسه؛
تومامْ مردوم اون دونبالسر شیدی
و اون جلو ایتا عالمه آدم را شوئون دریدی.
- ۳۴ پس چوطو تانیدی مر شیمی بیخودْ گبانْ امرأ آرامْ کونید؟
شیمی جوابانْ جا فقط بی وفایی مأنه.»

إیفازْ گبانْ

- ۱ بازین ایفازْ تیمانی واگردسته بوگفته:
- ۲ اینسان تأنه خودا ره فایده بدآره؟
حتی حکیمْ مردای تأنه اون ره سودی بدآره؟
- ۳ اگه تو دوروستکار بییی، قادرْ مطلقْ ره چی لیدتی دآره؟
اگه تی را عیبی ناره، چی سودی خودا ره دآره؟
- ۴ فیکر کونی تی خوداترسی و اسی ایسه کی خودا تر ادب
یا محاکمه کونه؟
- ۵ مگه تی شرارت عظیم نی یه؟
مگه تی گونایان تومامی دآره؟
- ۶ چره کی تی برارانْ جا بیخود گرویی بیگفتی،
و تومامْ اوشانْ لباسْ بکندی.
- ۷ خسته آدمانْ آب فندهیی،
و گوشنه یانْ شکمْ سترْ نوکودی.
- ۸ تی امرأ فیکر بوکودی کی قوی آدمانْ زیمینْ گیریدی،
و پيله کسانْ اون دورون زندگی کونیدی.
- ۹ وئوه زناگانْ دس خالی اوسه کودی،

و یتیمانَ حَقَّ بوخوردی.

۱۰ جہ آخاطر ایسہ کی دامان، جہ ہر طرف تر دورہ بوکودیدی،
و ایدفعہ یی وحشت تی جان دورون دکفتہ،
۱۱ ظولمات و نالہ کی چیز ی بیدینی،
و سیلاب تر بہ سر شہ.

۱۲ «آیا خودا آسمان بوجور جایان میان نیسہ؟
بوجورترین ستارہ یان جاجیگای بیدین چقدر بولندہ!

۱۳ و تو گی: (خودا چی دانہ؟

تأنہ جہ ظولمات دورون داوری بوکونہ؟

۱۴ سیا ابران اون جولوی بیگفتیدی، پس نتأنہ بیدینہ،
اون آسمان لچہ سر رأ شہ.)

۱۵ تو هوطو او قدیم رأ دورون ایسہ یی،

کی شرور آدمان اون دورون رأ بوشویدی،

۱۶ اوشانی کی خیلی وخت جُلوتر ببردہ بوبوستیدی،

و سیلاب اوشان ریشہ جا بکنده و ببردہ؟

۱۷ کی خودای بوگفتیدی: (امی جا دور بو!)

یا (قادر مطلق امرہ چی تأنہ بوکونہ؟)

۱۸ چرہ کی اون بو کی اوشان خانہ یان برکت جا پور کودی،

پس من شروران نقشہ یان جا دور ایسم.

۱۹ دوروستکار آدمان وختی ا کاران بیدینید، خوشحال بیدی؛

بی گونایان اوشان رخشن گیریدی و گیدی:

۲۰ (رأس رأسی امی دوشمنان جہ بین بوشویدی،

و اوشان زار و زندگی آتش دورون بوسوخته.)

۲۱ «پس خودا امرأ آشتی بوکون کی جان ساقی و آرامش بداری،

و اطویی خوشبخت بی.

۲۲ جہ اون دهن یاد گیفتن قوبیل بوکون،

و اون گبان تی دیل دورون جا بدن.

- ۲۳ اگہ قادرِ مطلق ورجاً و اگردی و اگہ شرارتِ تی خانہ جا دور کونی
دووارہ تی زندگی تیرہ و اگردانہ.
- ۲۴ اگہ تی طلائِ خاکِ دورون بنی،
و (اوفیر) * طلائِ روخانِ سنگانِ میان،
- ۲۵ بآزین قادرِ مطلق تی طلا بہ،
و تی خالصِ نقرہ.
- ۲۶ چرہ کی او وخت قادرِ مطلق جا لیدت بری،
و تی رویِ خودا طرف و اگردانی.
- ۲۷ اون ورجاً دوعا کونی
و اون تی دوعایِ ایشناوہ،
و تو تی نذرانِ انجام دہی.
- ۲۸ ہر چی و اسی تصمیم بیگیری، انجام بہ،
و تی را روشن بہ.
- ۲۹ وختی آدماں خوارِ بیدی، تو گی: (خودایہ کی تانہ اوشان بولند کونہ؛)
و اون، فروتنِ آدماں نجات دہہ.
- ۳۰ اون حتی کسانِ ی کی بی گوناہ نیبید، آزاد کونہ
و اوشان، تی دسانِ پاکِ امرأ نجات یافید.»

ایوبِ جواب

- ۱ بآزین ایوب و اگردستہ بوگفتہ:
- ۲ ایمروزم می شکایت زرخہ،
- و با آنکی نالہ زخم، خودا خو سنگینِ دس می سر جا اونسنہ.
- ۳ کاشکی بدآنستہ بیم اون کویہ بیافم،
کی اون تخت ورجاً بشم،
- ۴ و می اوضاع و احوال اون جُلُو بگم،
و ہر چی دلیل دارم، واگویا بوکونم.
- ۵ بآزین جوابی کی مر دبی، فأمستیم
و اونچی کی مر گفتی درک کودیم.
- ۶ ینی خودا خو پیلہ قودرت مرہ می امرأ بحث کودی؟ نہ!

بلکی مر توجہ کودی.

۷ اویہ دوروستکار آدم تانستی اون ره دلیل بأوره،
و من تانستیم همیشه قاضی دس جا جیویزم.

۸ ہسا اگہ شرق طرف شم، اویہ نیسہ؛

غرب طرفم اون نیدینم.

۹ وختی کی شومال دورون کار کودن درہ، اون نیدینم؛
وختی شہ جنوب، می چوم اون دنکفہ.

۱۰ ولی اون او رأیی کی من شم دانہ،

و وختی مر آزمایش بوکونہ طلا مانستن بیرون ایم.

۱۱ اون پا مالہ سر پا بنم؛

اون رأ و روش حفظ بوکودم و اون جا کج نوبوستم.

۱۲ او دستوری کی اون لبان جا بیرون بمو دور نوبوستم؛

اون گبان ویشتر جہ می روزی تلنبار بوکودم.

۱۳ ولی اون ایتا دانہیہ؛ کی تانہ اون تغیر بدہ؟

هرچی کی اون دیل خوایہ کونہ.

۱۴ هرچی کی مرہ تعیین بوکودہ، انجام دہہ،

و خیلی آ جور نقشہ یان خو ذہن دورون دارہ.

۱۵ هن و آسی اون حوضور جا می دیل ترکہ،

و وختی آ چیزان فیکر کونم اون جا ترسم.

۱۶ خودا می دیل ناتوان کودہ؛

قادر مطلق مر بد جور بترسانہ.

۱۷ ولی ظولمات و آسی خاموش نوبوستم،

و نہ جہ آ خاطر کی غلیظ ظولمات مر بیوشانہ.

۱ چرہ قادر مطلق، وخت و زمات، داوری کودن ره موشخص نوکونہ،

و چرہ خوداشناسان ہیوخت او روزان نیدیندی؟

۲ بعضیان خوشان زیمین مرزان پس و پیش کونیدی،

و هطویم مردوم گلہ یان دوزانیدی و بریدی چرا.

۳ یتیمان اولاغان فورانیدی،

و وئوہ زناکأن ورزأى گرویی گیریدی۔
 ۴ فقیر آدمأن جه اوشأن رأ سر بیرون تاودیدی،
 و توماّم بیچاره یانی کی زیمین سر ایسه بیدی خوشأن
 جیگا دھیدی۔

۵ اوشأن وحشی خرأن مأنستن صارا دورون
 خوشأن کاژ وأسی بیرون شیدی کی خوراک بیأفید،
 و خوشک زیمین اوشأن زاکأن خوراک فاده۔
 ۶ مزرعه دورون گندمان جم کونیدی،
 و انگور دانہ یان کی بجا بمأنسته، شروران انگور باغ جا
 اوچینیدی۔

۷ لباس دونکوده و جان برئنده، شب سر کونیدی،
 و سرما دورون ہیچی نأریدی کی خوشأن دشأنید۔
 ۸ کویأن وارشن جا هیست بیدی،
 و جه آ خاطر کی سرپنایی نأشتید، صخره یان کشه
 گیریدی۔

۹ یتیم زای، ماژ سینہ جا دوزأنیدی،
 و فقیران زای گرویی وأسی اسیر به۔
 ۱۰ لباس دونکوده و جان برئنده جه هر طرف سرگردأنیدی،
 و ویشتایی شکم امرأ دستہ بوکوده محصول خوشأن کول
 سر نیھیدی بریدی۔

۱۱ جه زیتون دارانی کی تترج نہه بیدی، روغن گیریدی؛
 لبأن تشنه امرأ، چاچه دورون انگوران لقد زینیدی۔
 ۱۲ کسانى کی مردن دریدی، اوشأن آه و ناله ایشناوستہ به
 و زخمی بو بوسته آدمأن، ایجگره زینیدی و کومک
 خوا بیدی،

ولی خودا، آدمأن ناجور کاران توجه نوکونه۔

۱۳ «ایسه بیدی کسانى کی نور ضد آشوب بپا کونیدی،
 و اون رأیان نشناسیدی،

و اونؑ رأؑ دورون نیسید.

۱۴ آدم کوش، خروس خوان ویریزه

کی فقیر و بیچارہی بوکوشه،

و شب، دوزدؑ مأنستن به.

۱۵ زناکارؑ آدمؑ چومؑ غروبؑ وأسی رافا ایسه

و گه: (هی چومی مرؑ نیدینه)

و خو دیمؑ پوشأنه.

۱۶ ظولماتؑ میانؑ نقبؑ زنیدی شیدی خانہ یأنؑ دورون

و روز، خوشأنؑ جیگا دھیدی؛

اوشأنؑ، روشنایی امرأؑ غریبه یید.

۱۷ تومامؑ اوشأنؑ رهؑ ظولماتؑ صُبؑ مأنستنه،

چره کی ظولماتؑ ترسانؑ شناسیدی.

۱۸ «آبؑ سر کخؑ مأنستنیدی؛

اوشأنؑ سأمؑ زیمینؑ جاؑ لعنتؑ بوبوسته یه،

و هیکسؑ اوشأنؑ انگورؑ باغؑ دورون نشه.

۱۹ هوطو کی خوشکسالی و گرمش ورفؑ آبؑ دوزأنه،

هطویمؑ مورده یأنؑ دونیاؑ گوناھکارأنؑ.

۲۰ رَجِمؑ اوشأنؑ جِهؑ خاطر بره،

و کلمؑ اوشأنؑ نوشؑ جان کونه

دِهؑ هیکسؑ اوشأنؑ یاد نأوره

پس شرارتؑ داژؑ مأنستن وَاوِه به.

۲۱ «زنأکیؑ کی اونؑ رهؑ زایؑ نیبه، ظلمؑ کونیدی،

وئوہؑ زناکأنؑ حُبیؑ نوکونید.

۲۲ ولیؑ خوداؑ خوؑ قودرتؑ امرأؑ ظالمأنؑ جِهؑ بین بره؛

وختیؑ اونؑ ویریزه، هیکسؑ خوؑ زندهؑ مأنستنؑ جاؑ ایطمینأنؑ

نأره.

۲۳ اَشأنؑ ایطمینأنؑ فأدهؑ و امنیتؑ دورونؑ زندگیؑ کونیدی،

ولی خو چوماً امرأ اوشان رآه پایه.
 ۲۴ ایپچہ زمات سربولند بیدی و بازین جہ بین شیدی؛
 خوار بیدی و دیگر کسان مأنستن میریدی
 و گندم خوشه یان مأنستن وأوه بیدی.
 ۲۵ اگہ اطوی نی یه، کی تأنه بگہ کی دورغ گفتن درم،
 و نیشان بده کی می گبان هیچی نی ییدی؟»

بَلَدًا گبان

۱ بازین بَلَدًا شوحی و اگر دستہ بوگفته:
 ۲ «حکومت و ہیبت خودا شینه؛
 اون، آسمانان جور آرامش بپا کونه.
 ۳ شأ اون لشکریان ایشماردن؟
 کیسه کی خودا نور اون رو نتأبه؟
 ۴ چوطوی ایتا آدم خودا ورجا پارسا بحیساب آیه؟
 اون کی زناک جا بدونیا بایه، چوطوی تأنه پاک ببه؟
 ۵ اگہ ماہم نور ناره
 و ستاره یان اون چوم دورون پاک نی ییدی،
 ۶ چی فارسہ آدمی کی ایتا حشره جا ویشتر نی یه
 و آدمی زاد کی ایتا کلم جا ویشتر نی یه!»

ایوب جواب

۱ بازین ایوب جواب بده:
 ۲ «کسی کی زور و قوت ناره عجب کومک بوکودی!
 ضعیف بازوی حُب نجات بده یی!
 ۳ بی حکمت مرداک عجب نصیحتی بوکودی!
 چی عاقل کارانی نیشان بده یی!
 ۴ کی کومک امرأ آ جور گبان تی زوان بأوردی،
 و کی روح ایسه کی تی دهن جا گب بزه؟

۵ «مورده یان روحان پرکیدی،

اوشانی کی آبِ جیر ایسہ بید و تومام اوشانی کی اویہ
زندگی کونیدی.

۶ موردہ یانِ دونیا خودا جُلُو برئندہ ایسہ،
و اَبَدونِ* ہیچی نپوشانہ.

۷ خودا شومالِ خالی جاجیگاہ سر و اَشانہ،
و زیمینِ ہیچ سر و اَرگانہ.

۸ اَبان، ابرانِ دورون پیچانہ،

ولی ابرانِ اوشانِ فشارِ جیر و اَشکافتہ نیبید.

۹ ماہِ دیمِ پوشانہ

و خو ابرانِ اونِ سر و اَشانہ.

۱۰ ایتا گردی، اَبانِ رو بکشہ،

و اونِ امرأ روشنایی و تاریکی وسطِ مرز بنہ.

۱۱ آسمانِ سوتونانِ پرکیدی

و خودا تشرِ جا قاق بید.

۱۲ خو قوٹِ امرأ دریایِ آرامِ کونہ،

و خو حکمتِ مرہِ رَحَبِ* دُرَجینہ.

۱۳ اونِ روخِ امرأ، آسمانانِ قشنگِ بوستیدی،

و اونِ دس، لانتیِ* کی توند رأ شہ، سولاخِ کودہ.

۱۴ رأسِ رأسی کی ا کارانِ فقط ایتا پیچہ جہ خودا کارانہ

و چی آرامِ صدایی اونِ جا ایشناویم!

ولی کیسہ کی بتانہ خودا پیلہ عظمتِ درک بوکونہ.»

۱ ایوبِ خو گبانِ اطوی ایدامہ بدہ:

۲ «قسمِ خورومِ خوداییِ کی می حق می جا فیگیفته،

قادرِ مطلقِ کی می جانِ زرخِ کودہ،

۳ کی تا زماتی کی زندہیم،

و خودا نفَسِ می دوماغِ دورون نہہ،

۴ می لبانِ بی اینصافیِ امرأ گب نزنیدی،

۲۷

* ۶:۲۶ اَبَدون ایتا نام ایسہ موردہ یانِ دونیا رہ و اَن معنی «نابود بوستنِ جیگا» ایسہ. * ۱۲:۲۶ افسانہ یانِ میانِ بمو

کی رَحَبِ ایتا هیولایی بو کی دریا دورون زندگی کودی. ایتا نیشانہ بو جہ طبیعتی کی نشاستی اونِ کونترول کودن.

* ۱۳:۲۶ بینی لویاتان. ایوب باب ۳ آیہ ۸ بیدینید.

و می زوان کلک مره حرف نزنه.
 ۵ می جا دور ببه کی شمر تأیید بوکونم،
 و تا او زماتی کی زندهیم، می بی عیبی ایینکار نوکونم.
 ۶ هطویی دوروستکاری دورون ایسم
 و هیوخت اون جا دس اونسنم؛
 تا زندهیم، می دیل مر سرزنش نزنه.

۷ «ببه کی می دوشمنان شرور آدمان مانستن بیید،
 و می موخالفان، بدکاران مانستن.
 ۸ چره کی خودا نشناس او مید چیه وختی کی خودا اون هلاک کونه،
 وختی کی اون جان فیگیره؟
 ۹ ینی خودا اون ایجگره ایشناوه،
 او وخت کی بلا اون فترکه؟
 ۱۰ قادر مطلق جا تانه لیدت بیره؟
 ینی تو مام وختان خودا جا کومک خوایه؟

۱۱ «شمر دربارهی خودا قودرت یاد دهم،
 قادر مطلق رأ و روشن جیگا ندم.
 ۱۲ هسا شومان همه تان ان بیده بیدی؛
 پس چی و اسی بیخودی گب زیدی؟

۱۳ «انه سهمی کی شرور مردای خودا جا بره،
 و ارشی کی ظالم آدمان خودا جا بریدی.
 ۱۴ اگه اون زاکان زیاد بید، شمشیر اوشان رافا ایسه،
 و اون نسل، نان مره ستر نییدی.
 ۱۵ هر کی اون جا باقی بمانسته، طاعون مره بگیل کونیدی،
 و ویوه* زناکان اوشان و اسی ایجگره نزنیدی.
 ۱۶ اگر غبار مانستن نفره جم کونید،

و گیلِ آنقدر، لباس بدآرید،
 ۱۷ اوشانِ جمِ کونیدی ولی دوروستکارانِ او لیباسانِ دوکونیدی،
 و بی گوناہ آدمانِ نقرہیانہ خوشانِ میانِ سامِ کونیدی.
 ۱۸ خانہی کی اون چاکونہ بیڈ پیلہ مأنستہ،
 هچین نگهبانِ سایہ بانِ مأنستن.
 ۱۹ وختی خوفتنِ درہ، پولدارہ ولی دہ اَطو نیہ؛
 خو چومانِ واکونہ و اونِ مال و منالِ جا خبری نی یہ.
 ۲۰ ترس و وحشت سیلِ مأنستن اونِ دورِ گیرہ،
 و شب کی دکفہ، گردِ باد اونِ خو امرأ برہ.
 ۲۱ بادی کی شرقِ طرفِ جا دمہ اونِ خو امرأ برہ و دہ اونِ جا چیزی بہ جا نمأنہ
 و اونِ جہ خو جاجیگاہ دورِ کونہ.
 ۲۲ توند اونِ طرفِ دمہ و رحمِ نوکونہ
 و اونِ خیلی تقلا کونہ کی بادِ چنگالِ جا جیویزہ.
 ۲۳ مردومانِ اونِ دس پرِ گیریدی
 و وختی جہ خو جاجیگاہ بیرونِ تاودہ بہ، اونِ رخشنِ
 گیریدی.

۲۸
 ۱ «رأس رأسی کی نقرہ معدنِ دأرہ،
 و طلا رِہ جاجیگایی نہہ کی اونِ دورونِ تصفیہ بہ.
 ۲ آہین، زیمینِ جا بدس آیہ،
 و مرس*، آبِ بوستہ سنگِ دیلِ جا بیرونِ آیہ.
 ۳ اینسانِ ظولماتِ روشنِ کونہ،
 و تا او جولفِ جایانِ شہ
 کی ایتا سنگِ تاریکی و ظولماتِ دورونِ بیأفہ.
 ۴ او جایی کی اینسانِ زندگی نوکونہ، زیمینِ دورونِ نقبِ زنہ،
 ہو جایانی کی ہیکس اویہ شوئونِ آمونِ نوکونہ؛
 دورِ جہ مردومانِ آویزانِ بوستہ، ا طرفِ او طرفِ تاب
 خورہ.
 ۵ زیمینی کی اونِ جا نانِ بیرونِ آیہ،

اون جولف جیگا دورون، اینگار کی آتش امرأ سرنگون
به.

۶ کبود یاقوت اون سنگان دورون نهه،
و اون خاکم طلا امرأ قاطی بو بوسته یه.

۷ «هیئتاً شکاری پرندہ اون رأی نانه،
و شاهین چوم اون نیده.

۸ هیئتاً وحشی جک و جانور اون رو خو پای ننه،
و هیئتاً شیرم اون جا دنوارسته.

۹ «اینسان، چخماق سنگ ایشکنه،
و کویان بیخ و بون جا فوگردانه.

۱۰ صخره یان دورونی نقب زنه
و اون چومان توماق قیمتی چیزان دینه.
۱۱ روخان چشمه ی و امجه،

و اونچی ی کی قایم بوسته نهه روشنایی دورون آورہ.

۱۲ «ولی حکمت کویہ شأ یافتن؟

و درک و فام جاجیگاه کویہ ایسه؟

۱۳ اینسان اون قدر نانه،

و زنده یان دنیا دورون پیدا نیبه.

۱۴ جولف جیگا گه: (می دورون ننه،)

و دریا گه: (می ورجا نیسه).

۱۵ اون طلا امرأیم نشأ هئن،

و نشأ نقره امرأ اون رو قیمت نهن.

۱۶ (اوفیر) طلا امرأ نشأ اون رو قیمت نهن،

و نه گیران عمیق و کبود یاقوت مره.

۱۷ اون طلا و شیشه امرأ نتانی ایتا بوکونی،

و طلایی زیورآلات مره نشأ عوض دکش کودن.

۱۸ حکمتِ جُلُوِ مرجان و بلورِ جا نشأ گب زئن؛
اونِ قیمت، مورواریدِ جا ویشتر۔
۱۹ (کوش) * زبرجد نتانہ اونِ امرأ برابری بوکونہ،
طلایِ خالصِ امرأ نشأ اونِ رو قیمت نهن۔

۲۰ «پس حکمت کویہ جا آیہ؟
و فأمِ جاجیگاہ کویہ ایسہ؟
۲۱ جاندارانِ چومانِ جا جوخُفته،
و هوا پرندہ یانم هَطو۔
۲۲ (ابدون) و مرگ گیدی:
(فقط اونِ صدا امی گوش فارسہ.)

۲۳ «فقط خودایہ کی اونِ رأیِ دانہ؛
و اونہ کی اونِ جاجیگایِ دانہ۔
۲۴ چرہ کی اون، زیمینِ چار طرفِ دینہ،
و هرچیِ کی آسمانِ جیر نہہ فندرہ۔
۲۵ او وخت کی باذِ رہِ وزن تعیین بوکودہ،
و آبانِ اندازہ بیگفته،
۲۶ هو وخت کی وارشِ و اسی قانون بنہ،
و گورخانہ رأیِ تعیین بوکودہ،
۲۷ بازین حکمتِ بیدہ و اونِ اندازہیِ بیگفته؛
اونِ برپا بوکودہ و ایمتحان بوکودہ۔
۲۸ و اینسانِ بوگفته:
(وَأُبدانید حکمت، خودا جا ترسن ایسہ،
و فأم، بدی جا دوری کودنہ.)»

ایوبِ آخری گبان

۱ ایوب خو گبانِ اطویبی ایدامہ بدہ:
۲ «کأشکی قبلنأن مانستن بوبوستہ بیم،

۲۹

۱ او روزانْ مأنستن کی خودا می هوایْ داشتی.
 ۲ او وختی کی اونْ چراغ می سر تآبستی،
 و اونْ نورْ امرأ تاریکی میان دوآرستیم
 ۳ هوطو کی خوروم روزانْ میان بوم،
 هو وخت کی خودا دوستی سایه می خانه سر نهه بو،
 ۴ هو زمآتی کی قادرْ مطلق هنوز می امرأ بو،
 و می زاکآن می دور و ور ایسه بید،
 ۵ او وخت کی می پایْ شیرْ امرأ شوستیم،
 و صخره، مره روغنْ جا روخان رأ تاودهیی!

۶ «وختی شویم بیرون، شهرْ دروازه ورجأ،
 و شهرْ میدانْ* دورون می جا سر نیشتم،
 ۷ جوانانْ مرْ دهییدی و جیگا خوردیدی،
 و پیژ مردآکان ویریشتیدی و به پا ایسه بید.
 ۸ پیله کسان، گب زئنْ جا دس اوسآدیدی،
 و دسْ امرأ خوشانْ دهنْ گیتیدی.
 ۹ نجیب زادهیانْ صدا خاموش بوسه،
 و اوشانْ زوان اوشانْ نکتال بچسبسته.
 ۱۰ او گوشی کی می جا ایشناوستی، مرْ موبارک دوخوآدی،
 او چومی کی مرْ فندرستی، می جا تعریف کودی.
 ۱۱ چره کی فقیرْ آدمی کی ایجگره زهیی، کومک کودیم
 و هطویم یتیمی کی یاوری ناره.
 ۱۲ کسی کی مردنْ دویو، مره دوعای خیر کودی،
 و می ووسی ویوه زناکْ دیلْ شادی جا آواز خوآندی.
 ۱۳ دوروستکاری کی دوکودم و می لیباس بوبوسه؛
 عیدالت مره ردا و دستارْ مأنستن بو.
 ۱۴ کورانْ ره چوم بوم،

* ۷:۲۹ قدیم زمآت، شهرْ دورون ایتا جا نهه بو کی ریش سیفیدان اوپه نیشتیدی و مردومْ ووسی داوری و حوکم کودیدی
 و اوشانْ ره تصمیم گیتید.

و شلائن ره لنگ.

۱۶ موحتاجان ره پتر بوم،

و غریبه یان حق جا دفاع کودیم.

۱۷ شروران گازان ایشکنه ییم،

و شکار اوشان گازان جا دوزانه ییم.

۱۸ «فیکر کودیم: امی خانه دورون میرم،

و می عمر روزان فورشن دانه یان مانستن ویشتر بیدی.

۱۹ می ریشه یان آب طرف شیدی،

و ایاز می شاخه یان رو شب به صب فارسانه.

۲۰ می جلال همیشه می امرأ تازه یه

و می کمان می دس دورون همیشه نو مانه.

۲۱ «مردومان مر گوش دیدی و می رافا ایسه ییدی،

و ساکیت بوستید کی می نصیحت بيشناوید.

۲۲ می گب سر گب نزه ییدی،

و می گبان اوشان رو آب مانستن چکه کودی.

۲۳ می و آسی رافا ایسه ییدی هوطو کی وارشن و آسی،

و خوشان دهن واز کودیدی هوطو کی بهار وارشن و آسی.

۲۴ وختی کی ایطمینان ناشتیدی، لبخند امرأ اوشان تشویق کودیم

و می خوشروی اوشان ره ارزش داشتی.

۲۵ راه اوشان و آسی اینتخاب کودیم و رهبری تخت سر نیشتم،

پادشا مانستن بوم خو لشکر دورون،

کسی مانستن کی عزاداران دیلداری دهه.

۱ «ولی هسا اوشانی کی می جا جوانترید مر دس پر گیریدی،

اوشانی کی مر بد آمویی اوشان پتران می گله سکان

ورجا بدارم.

۲ اوشان بازو قودرت، مره چی کودی؟

مردا کانی کی اوشان ره رمق نمائسته بو؟

- ۳ شبان، ایحتیاج و ویشتایی و آسی،
 صارا دورون خوشک زیمین جوستید.
- ۴ بوتہ یان میان شور واش چہ ییدی،
 و وحشی گیاهان ریشہ ی خوردید.
- ۵ اوشان مردوم جا بیرون تاودہ ییدی،
 و مردومان، اوشان پشت سر داد و فریاد کودیدی، هوطو
 کی دوزدان پشت سر.
- ۶ مجبور بوستیدی کی درہ یان دورون زندگی بوکونید،
 زیمین سولاخ سومبہ یان میان و صخرہ یان دیل دورون.
- ۷ بوتہ یان میان عرعر کونیدی،
 و گرزنہ یان جیر دور ہم جم بید.
- ۸ نادان مردومان ایسید کی نام و نیشانہ ی ناریدی،
 کی خوشان سرزیمین جا بیرون تاودہ بو بوستیدی.
- ۹ «و ہسا خوشان سرودان دورون مر دس پر گیریدی،
 و می جا ضرب المثل چا کونیدی!
 ۱۰ می جا اوشان بد آیہ و دوری کونیدی،
 خیلی راحت می رو فیلی فوکونیدی.
- ۱۱ جہ اویہ کی خودا می کمان زہی شل کودہ و مر خوار و خفیف کودہ،
 اوشان می ورجا لافند برسنبید.
- ۱۲ می راس طرف ایتا عالمہ آدم می ضد ویریشتیدی،
 اوشان مر جہ را بدر کونیدی
 می ہلاک کودن و آسی رایان آمادہ کونیدی.
- ۱۳ می رای دودیدی،
 و می عذاب جا سود بریدی،
 ہیکس کومکم لازم نارید.
- ۱۴ ہچین آنہ مانہ کی دیوار ایشکنیدی و او پت و پهن درز جا آیدی،
 و جہ خرابہ یان دورون هوجوم اوریدی.
- ۱۵ ترس و وحشت می سر جا بوگذشتہ

می آبرو بادا مأنستن شه.
و می خوشبختی ابر مأنستن جه بین شه.

۱۶ «و مِره دِه جانی نمأنسته،
سخت روزان مر گیرفتار کودیدی.
۱۷ شب، می خاشان سولاخ کونه،
و درد می جان جوستن دره و هیوخت آرام نیبه.
۱۸ خوداوند، خو پيله زور و قوت امرأ می لیباس سفت بیگيفته دره،
می لیباس یخه مأنستن می دور و آپخته نهه.
۱۹ مر گیل دورون تاوده،
و خاک و خاکستر مأنستن بوبوستم.

۲۰ «تی ورجا ایجگره زنه، ولی می جواب ندی؛
جه می جا ویریزم، ولی فقط مر فندری.
۲۱ سنگ دیلی امرأ می ضد و اگردی،
تی دس قوت امرأ می مره دوشمنی کونی.
۲۲ مر ویریزانی و بادا امرأ بری،
و طوفان دورون ا طرف او طرف تاودی.
۲۳ خب دائم کی مر مورده یان دونیا دورون اوری،
او خانه یی کی توما زنده یان و اسی تعیین بوبوسته.

۲۴ «رأس اسی هیکس خو دس بدبخت مرداگ رو دراز نوکونه،
او وختی کی خو بدبختی دورون ایجگره زنه.
۲۵ من اوشان و اسی کی سختی دورون ایسه ییدی گریه نوکودم؟
و می جان بیچاره یان و اسی غورصه دار نوبوسته؟
۲۶ ولی وختی کی خبی رافا ایسه بوم، بدی بمو،
و او وختی کی نور رافا ایسه بوم، طولمات بمو.
۲۷ می دیل دورون پریشانم و آرام نیم؛
سیه بختی روزان می ورجا آیدی.

۲۸ ظولماتّ میان رأ دوآرم، بی آفتاب،
 جمعیتّ دورون بپا ایسم و ایجگره زنم.
 ۲۹ شالآن برآر بوبوستم،
 و شتر مورغان رفیق.
 ۳۰ می جان پوست سیاہ بوسته؛
 می خاشان تبّ جا سوختن دره.
 ۳۱ می بربط آهنگ عزاداری بوبوسته،
 و می نی صدا، گریه صدا. مانستن.

ایوب آخرین دفاع

۱ «می چومان امرأ عهد و پیمان دؤستم؛
 پس چوطو تانم ایتا جوان لا کوی ی فندرّم؟
 ۲ می سأم جه خودایی کی او بوجور ایسه،
 و می ارث و میراث جه قادر مطلق کی آسمان جور ایسه،
 چی تانه بیه؟
 ۳ ینی گیرفتاری شروران سأم نی یه؟
 و بلا، بدکاران ارث نی یه؟
 ۴ ینی اون، می رایان نیدینه،
 و تومام می قدمان نیشمره؟
 ۵ «اگه دورغ امرأ رأ بوشوم،
 و می پایان فریب دئن و آسی توند گیتی،
 ۶ بیه کی به قائده ایمتحان بیم،
 کی خودا بیدینه کی من عیب و ایرادی نآرم!
 ۷ اگه می قدمان کج بوسته و جه رأ بدر بوشو،
 یا می دیل، می چومان دونبالسر رأ دکفته،
 یا ایتا لکه می دسان بچسبسته،
 ۸ بیه کی من بکارم و اینفر دیگر بوخوره،
 و بیه کی می محصول ریشه جا بکنده بیه!

۹ «اگہ می دیل ایتا زناک و اسی گول بوخوردہ،
یا می همساده دز ورجا اون زناک رہ یاواشہ رافا بئسم،
۱۰ پس ببه کی می زناى، اینفر دیگر آرد آسیاب بوکونہ،
و دیگران اون امرأ بوخوسید!
۱۱ چرہ کی او کار بد بو؛
و گوناہی کی و استی موجازات بو بوستہ بی؛
۱۲ آتشی مأنستی کی سوجانہ و ہمہ چی ی فوره،
و تومام می محصول ریشہ جا کندی.

۱۳ «اگہ می غولام و یا می کنیز داد فئرسم،
او وختی کی می جا شاکی بید،
۱۴ و بازین خودا می ضد ویریزہ، چی و ا بوکونم؟
وختی می جا و ازخواست کونہ، چوطو و ا اون جواب
بدم؟

۱۵ خودایی کی مر رحم دورونی خلق بوکودہ، اونم خلق نوکودہ؟
مگہ امان دوتای، اینفر رحم دورون خلق نوکودہ؟

۱۶ «اگہ موحتاج آدماں دیل ناجہی اوشان جا دریغ بوکودم
و ویوہ زناکان چومان می رافا ایسن جا کم سو بو بوستہ
۱۷ اگہ می لقمہی تنهایی بوخوردم،
و اون یتیم امرأ سام نوکودم -
۱۸ در حالی کی جوانی جا یتیمان، ایتا پیتر مأنستن پیلہ کودم،
و جہ او وختی کی بدونیا بموم، ویوہ زناکان رانمایی
بوکودم -

۱۹ اگہ بیدم کی اینفر لیباس ناشتن جا مردن درہ
یا ایتا موحتاج آدم کی لیباس ناره،
۲۰ و دیل و جان امرأ مر برکت ندہ،
جہ خاطر کی می گوسفندان پشم اون فادم تا سرما جا
در امان ببه،

۲۱ اگرم یتیم رو دس دراز کودم،
چره کی محکمہ دورون دوس و رفیق می جا حمایت
کودیدی،

۲۲ ببه کی می بازو می شانہ جا بکفہ،
و می ساعد، آرنج جا دورسفه!
۲۳ چره کی خودا بلا جا وحشت دارم،
و نتانم اون عظمت ورجا تاب بأورم.

۲۴ «اگہ زر اعتماد بوکودم،
و ناب زر بوگفتم: (تو می امنیتی)
۲۵ اگہ می ایتا عالمہ مال و منال و آسی شادی کودیم،
و جہ آنکی می دس امرأ خیلی زیاد جم کودم، خوش
بوہوستہ بیم،

۲۶ اگہ آفتاب شبق زئن فندرستم،
یا روشن مهتاب کی دوارستن درہ
۲۷ و می دیل قایمکی گول بوخوردہ بو،
و پرستش و آسی می دس امرأ اوشان رہ ماچی اوسہ
کودم،

۲۸ ا کارانم گونایانی بید کی وستی موجازات ببید
چره کی خودای متعال اینکار کودیم.

۲۹ «اگہ می دوشمن گیرفتاری و آسی شادی بوکودم،
یا جہ بلایی کی اون دامن بیگیفته خوشحالی بوکودم -
۳۰ می زوان گوناہ کودن جولوی بیگیفتم
و اون جان نفرین نوکودم -

۳۱ اگہ می خیمہ آدماں نوگفتید:
(کیسہ کی اون خوراگ جا ستر نوبوستہ بی؟) -
۳۲ غریب آدم، شب کوچہ میان صُب نوکودہ،
چره کی می خانہ در، رأ دواز و آسی واز بو -

۳۳ اگہ الباقی آدمآن مأنستن می تقصیر قایم کودم
و می گونای می دیل دورون جیگا بدم،
۳۴ چره کی پیلہ جماعت جا ترسه ییم،
و طایفه یان خوار کودن مر به وحشت تاوده،
جوری کی می دهن دؤستم، و خانه جا بیرون نوشوم،

۳۵ «آی کاش اینفر بئسه کی می گبان بیشناوه!
اهان، می مھر آماده یه؛
بہ کی قاذر مطلق مر جواب بدہ،
و می شاکی خو ادعایان طومار دورون بینویسہ!
۳۶ ایطمینان بدآرید کی اوشان می چان کیفیتیم،
و تاج مأنستن می سر رو نییم.
۳۷ تومام می قدمآن و اسی اون حساب پس دیم،
و امیر مأنستن اون نزدیک بوستیم.

۳۸ «اگہ می زیمین می ضد ایجگرہ بزہ،
و اون شیاران کس کس امرأ گریہ بوکودیدی،
۳۹ اگہ اون محصول موفت بو خوردم،
و رعیتان جان فیگیتیم،
۴۰ بہ کی تمشان، گندم عوض بیرون باید،
و واش، جو ب عوض!»
ایوب گبان تومام بوستہ.

الیہو گبان

۳۲ ۱ او سہ تا مردای دہ جوابی ناشتیدی کی ایوب بیگید، چره کی ایوب خورہ دوروستکار
دانستی. ۲ بأزین الیہو، برکتیل بوزی زای کی رام طایفہ شین بو، غیظ جا ول بیگیتہ
چونکی ایوب خورہ حق دیی، نہ خودای. ۳ ایوب اون سہ تا رفقان جا غیظ گیتہ، چره کی بدون آنکی
جوابی بیافید، ایوب محکوم کودید. ۴ الیہو، ایوب امرأ گب زن و اسی منتظر بئسہ بو، چونکی الباقی
اون جا پیلہ تر بید. ۵ ولی وختی بیدہ کی او سہ تا مردای جوابی نارید کی بیگید، اون غیظ گیتہ.
۶ پس الیہو، برکتیل بوزی زای، گب بزہ و بوگفتہ:

«من جوان ایسم و شومان سیفید مو؛
 پس بترسّم و جرأت نوکودم می نظر شمّر بگم.
 ۷ می امرأ بوگفتم: (وہل روزان گب بزئید،
 و سند و سال کی بوجور شه، حکمت یاد بدہ.)
 ۸ ولی روحی کی اینسانّ دورون نہہ،
 ینی قادرّ مطلق نفس،
 اونہ کی اینسانّ دانایی دہہ.
 ۹ پیلہ ترآن نی بیدی کی حکمت داریدی،
 و نہ پیرآن کی دوروستّ چیزآن اوشانّ حالی بہ.
 ۱۰ هُنّ و اسی گم: (مرّ گوش بدید)
 منم می نظر گم.

۱۱ «تا هسأ بئسم تا شومان گب بزئید،
 و شیمی دلیلانّ گوش بوکودم،
 هوطویبی کی شیمی گبانّ و امج دمج بوکودید.
 ۱۲ من دقتّ امرأ شمّر توجه بوکودم،
 ولی ہیکس نتانستہ ایوبّ گوناہکار بوستنّ ثابت کونہ،
 و شیمی جا کسی اونّ گبانّ جواب ندہ.
 ۱۳ پس وانگردید بیگید: (حکمت بیافتیم؛
 خودا ایسہ کی و اونّ محکوم کونہ، نہ اینسانّ).
 ۱۴ ایوبّ هدف خو گبانّ جا شومان بیدی، نہ من،
 و من شیمی گبانّ امرأ اونّ جواب ندم.

۱۵ «اوشان در بمأنستیدی و دہ جوابی نآرید،
 و اوشانّ گب نایہ.
 ۱۶ ینی و افا بئسم
 هُنّ و اسی کی گب نزئید،
 و ہیہ ایسہ بیدی،
 و دہ جواب ندید؟

- ۱۷ منم می سأم جواب دهم،
و می نظر گم.
- ۱۸ چره کی خیلی گبان دآرم کی بگم،
و می روح مر وادار کونه.
- ۱۹ رأس رآسی می دیل شراب مأنه کی واز نوبوسته،
و ایتاً تازه خیک مأنه کی خوایه بترکه.
- ۲۰ پس گب زنم کی راحت بم،
و می دهن واز کونم و جواب دهم.
- ۲۱ هیکس طرف نیگیرم،
و هیکس خاش والیسی نوکونم.
- ۲۲ چره کی آ جور کردکارآن بلد نی یم،
وگرنه خودا آ روزآن می جان فیگیره.
- ۱ «پس هسأ، آی ایوب، می گبان گوش بدن،
و هرچی گم بیشناو.
- ۲ هسأ می دهن واز کونم،
و زوان می دهن دورون به گب آیه.
- ۳ می گبان می صاف و صادق دیل جا ویریزه،
و می لب هرچی کی دأنه صاف و سادگی امرأ گه.
- ۴ خودا روح مر خلق بوکوده،
و قادر مطلق نفس مر زندگی ببخشه.
- ۵ اگه تانی، مر جواب بدن؛
تر آماده کون و می جلو بس.
- ۶ رأس رآسی خودا ورجأ تی مأنستن ایسم؛
منم گیل جا چاکوده بوبوستم.
- ۷ هسأ می جا نوأ ترسئن و وحشت نوکون
و می گب تره فشار نآورہ.

- ۸ «رأس رآسی کی تو گب بزهی و من بیشناوستم،
و تی گبان می گوش فارسه.

۹ گئی: (پاکم و گوناہی نوکودم؛
 ہیئتاً عیبی نأرم و می دورون گوناہی نئہ.
 ۱۰ ہسأ خودا عایب و ایرادآن می دورون یأفہ،
 و مرّ خو دوشمن دانہ.
 ۱۱ می پای کونڈہ دورون ڈودہ،
 و توماّم می رأیان پایہ.)

۱۲ «ولی آمورد دورون حق تی امرأ نی یہ،
 من تی جواب دہم
 چرہ کی خودا اینسانْ جا پیلہ ترہ.
 ۱۳ چرہ خودا امرأ بوگو مگو کونی،
 و گئی: (اون، خو ہیئتاً کارآنْ رہ جواب پس ندہ؟)
 ۱۴ چرہ کی خودا ایجور گب زنہ،
 و اوجور گب زنہ ولی اینسانْ حالی نیبہ.
 ۱۵ خواب دورون، شب رویا میان،
 او زماتی کی اینسان سنگین وأخواب شہ،
 وختی کی آدم خو جا سر خوفتہ،
 ۱۶ او وخت خودا اینسانْ گوشْ واکونہ،
 و ہوشدارآنْ امرأ اون ترسانہ
 ۱۷ تا اینسانْ خو کرد کارآنْ جا واکردانہ،
 و اونْ غرورْ جُلُو بئسہ،
 ۱۸ ونالہ اونْ جان، مورده یانْ دونیا دورون بشہ،
 و شمشیرْ امرأ جہ بین بشہ.

۱۹ «هَطویم اینسانْ خو جاجیگاہ دورون دردْ امرأ ادبِ بہ،
 گلہ و شکایت کونہ ہمیشک خو خاشانْ دردْ و آسی.
 ۲۰ تا آنکی نانْ خوردنْ جا اونْ جان بد آیہ،
 ہیچ خوروم خوراکْ ایشتهای نأرہ.
 ۲۱ اونْ جانْ گوشت هَطو آبْ بہ کی دہ ہیچی نمأنہ،

اونْ خاشانم کی نشاستی دئن، بیرون زنہ.
 ۲۲ اونْ جان، مورده یانْ دونیای نزدیک بہ،
 و اونْ زندگی کسانئی کی مرگ آوریدی.

۲۳ «اگہ اونْ ورجا ایتا فرشته بئسہ،
 نی ہیزارتا فرشته یانْ میان ایتا فرشته میانجی بیہ،
 تا اونچی کی اینسانْ رہ حُبه اونْ رہ اعلام بوکونہ،
 ۲۴ و اونْ لطف بوکونہ و خودای بگہ: (ونال اون، مورده یانْ
 دنیا دورون بشہ

چرہ کی اونْ رہ ایتا کفارہ بیافتم.)
 ۲۵ بازین اونْ جانْ گوشت، زاکْ جانْ گوشتْ مانستن نرم بہ،
 و خو جوانی روزانْ واگرده.
 ۲۶ او وخت خودای ایلتماس کونہ،
 و خودا اونْ قوبیل کونہ؛
 خودا دیم شادی ایجگرہ امرأ دینہ،
 و خودا اونْ دوروستکاری کی اونْ واگردانہ.
 ۲۷ آواز امرأ مردومانْ ورجا آیه و گہ:
 گونہ بوکودم و راسْ را جا بیرون بوشوم
 ولی مرہ سودی ناشتی.
 ۲۸ خودا می جانْ، مورده یانْ دنیا جا نجات بدہ
 منم زندگی کی روشنایی دینم.)

۲۹ «راسْ راسی کی خودا تومامْ آ کارانْ اینسانْ رہ انجام دہہ،
 دو مرتبہ و یا حتی سہ مرتبہ،
 ۳۰ تا کی اونْ جانْ مورده یانْ دنیا جا واگردانہ
 و اونْ، زندگی نورْ امرأ روشن کونہ.

۳۱ «ای ایوب، مر فندر و گوش بدن؛
 ساکیت بو کی من گب بزئم.

۳۲ اگہ گبی داری، مر بوگو؛

گب بزن چره کی خوایم تی بی گوناھی یہ ثابت بوکونم.

۳۳ وگرنه مر گوش بدن؛

ساکیت بو کی تر حکمت یاد بدم.»

۱ بأزین إلیهو ایدامه بدہ و بوگفته:

۲ «آی حکیم مرداگان، می گبان بيشناوید،

و آی عاقل مرداگان، مر گوش بدید.

۳ چره کی گوش، گبان دوروستی ایمتحان کونه،

هوطو کی زوان خوراک چشه.

۴ بایید اونچی کی دوروسته تشخیص بدیم،

و اونچی کی حبه خودمان میان یاد بیگیریم.

۳۴

۵ «ایوب گه: (من گوناھی نارم.

خودا می حق می جا فیگفته.

۶ با آنکی من حق دارم، اون، مر دوڑغگو دانہ؛

با آنکی هیچ نافرمانی نوکودم،

می زخمان دوا ناره.)

۷ کویدانہ اینسان ایوب مانه،

کی مسخره کودن ره تشنه یه

۸ و بدکار آدمان امرأ رأ دکفه شه،

و شرور آدمان امرأ شوئون و آمون کونه؟

۹ چره کی بوگفته: (اینسان، خودا راضی کودن جا

هیچ سودی نبره.)

۱۰ «پس آی بافام مرداگان، مر گوش بدید:

دور ببه خودا جا کی بدی بوکونه،

و قادر مطلق جا کی شرور کاران انجام بدہ.

۱۱ چره کی اون، اینسان کردکاران پس دهه،

و هر کس اون کردکاران مواجب فاده.

۱۲ رأس راسی کی خودا بدی نوکونه،
و قادر مطلق بی عیدالتی نوکونه.

۱۳ کیسه کی زیمین ایداره کودن اون بیسپردہ بو؟
کیسه کی اون تومام دونیا رئیس بوکودہ؟

۱۴ اگہ خودا دیل بخوایہ

کی خو روح و نفس اینسان جا فیگیرہ،

۱۵ تومام اینسانان ہمدیگر امرأ جہ بین شیدی،
و آدمی زاد گیل جیر واگردہ.

۱۶ «اگہ فام داری، ان بیشناو،

و اونچی کی گم، گوش بدن.

۱۷ مگہ اونی کی عیدالت جا بیزارہ تانہ حکومت بوکونہ؟

او پیلہ عادل داور محکوم کونی؟

۱۸ ہو داوری کی پادشای گہ: (هیچی نی یی،)

و پیلہ کسان گہ: (شرور ایسید.)

۱۹ ہونی کی امیران جا طرفداری نوکونہ،

و مال و منال دار، فقیر جا بوجورتر نانہ،

چرہ کی ہمہ تان اون دس امرأ چاکودہ بوبوستہ.

۲۰ ایتا لحظہ دورون میریدی؛

مردومان جان نیصف شب پرکہ و جہ میان شیدی،

و قوی مرداکان بی آنکی اینسان دس دخالت بوکونہ، جہ

میان اوسادہ بیدی.

۲۱ «چونکی خودا چومان، اینسان رایان فندرہ

و تومام اوشان پا قدمان دینہ.

۲۲ ہیچ تاریکی و ظولمات ننہ

کی بدکار آدمان خوشان اون دورون جا بدید.

۲۳ خودا ایحتیاج نارہ کی اینسان ویشتر ایمتحان بوکونہ،

کی اینسان وا داوری بوستن و اسی اون ورجا بایہ.

۲۴ زورمند آدمان بدون آنکی واپرس دپرس بوکونه، خورد کونه،
و دیگران اوشان جا سر نیشانه.

۲۵ پس اون، اوشان کاران جا و خبره
و اوشان شب میان جہ بین بره و له و لورده کونه.

۲۶ اوشان شرارت و اسی زنه،

جاجیگایی کی همه تان بیدینید

۲۷ چره کی ده اون راست رای نوشویدی

و هیئتاً اون رایان محل نوکودید.

۲۸ اطوی باعیث بو بوستید کی فقیران ایجگره خودا گوش فارسه
و اون ستم بیده آدمان داد بیشناوه.

۲۹ اگه ساکیت بسه، کی تانه اون محکوم بوکونه؟

اگه خو روی جیگا بده، کی تانه اون فندرہ؟

هم میل و هم آدم اختیار داره،

۳۰ کی خودا نشناس آدم حکومت نوکونه و مردومان را
سر دام ننه.

۳۱ «ینی کسی ایسه کی خودای بوگفته بی:

(مجازات بوستم و ده خطا نوکونم؛

۳۲ اونچی کی نیدینم، مر یاد بدن؛

و اگه گوناہ بوکودم، ده کار نوکونم)؟

۳۳ ینی خودا و ا هوطو کی تی دیل خویہ تر پاداش فاده،

در حالی کی اون قوبیل نوکونی؟

تو و ا تصمیم بیگیری، نه من؛

هرچی کی دانی، مر بوگو.

۳۴ «بافام آدمان مر گیدی،

و حکیم مردای کی می گب بیشناوه گه:

۳۵ ایوب بی آنکی ان حالی ببه، گب زنه،

و اون گبان هچین باد و هوایه.

۳۶ کاشکی ایوب تا آخر ایمتحان ببه،
چره کی شروراًنْ مأنستن جواب دهه؛
۳۷ چره کی خو گونایانْ رو نافرمانیِ ایضافه کونه،
و امی میان مسخره امرأ چاپلا زنه،
و خودا ضد، ایتا عالمه گب زنه!»
۱ اَلِیْهُو اَیْدَامَه بَدَّه و بوگفته:

۳۵

۲ «أَنْ اَیْنِصَاف دَأْنِی

کی بیگی: (من خودا ورجاً عادلِم)؟*
۳ یا بیگی: (چی سودی برم؟
گوناه نوکودن مره چی ایستفاده دأره؟)

۴ «من تر جواب دهم
و تی رفِقَانْ کی تی امرأ ایسه یید.
۵ آسمانانْ فندر و بیدین
و ابرانْ توجه بوکون کی تی جا بولندتریدی.
۶ اگه گوناه بوکونی، چی ضرری اونْ فارسه؟
اگه تی نافرمانی زیاد به، اونْ چی به؟
۷ اگه دوروستکار بیبی، اونْ چی فادن دری؟
و تی دسْ جا چی فیگیره؟
۸ تی شرورْ کارانْ فقط تی مأنستن مرداْکانْ رو اثر دأره،
و تی دوروستکاری فقط آدمی زاده یانْ سر.

۹ «آدمان، ظلمْ زیادْ جا ایجگره زنیدی،
و قوی مرداْکانْ دس درازی و اسی نالش زنیدی.
۱۰ ولی کسی نیگه: (خودایی کی مرّ خلق بوکوده کویه ایسه،
کی شبْ میان دهنْ دورون آواز نهه؟
۱۱ اونی کی امرّ زیمینْ حیوانانْ جا ویشتر یاد دهه،
و آسمانْ پرنده یانْ جا حکیمتر چا کونه؟)

۱۲ آدمان ایجگره بولند به، ولی اون جواب نده،
شروران باد و برود و اسی.

۱۳ رأس اسی کی خودا بیخودی گبان نیشناوه
و قادر مطلق اوشان محل ننه.

۱۴ وختی گی اون نیدینی

چقدہ ویشتر نیشناوه؛

تی محاکمه اون ورجا ایسه،

و خودا رافا ایسی!

۱۵ هسا کی اون خو غیظ امرأ موجازات نوکونه،

و گونای خیلی بحیساب ناوره،

۱۶ ایوب خو دهن بیخودی واز کونه،

و ناسته بو زیادی گب زنه.»

۱ إلیهو ایدامه بدہ و بوگفته:

۲ «ایچه ویشتر می امرأ رأ بیا کی تر نیشان بدم،

کی هنوزم خودا دفاع کون و اسی گب بمأنته.

۳ می دانش دور دسان جا اورم،

و نیشان دهم کی می خالق عادل ایسه.

۴ چره کی رأس اسی می گبان ایشتابه نی یه؛

کسی کی تومام دانش داره، تی ورجا ایسه.

۵ «رأس اسی کی خودا قادره، ولی هیکس کوچیک نوکونه.

خودا، قودرت فامستن دورون قادره.

۶ وناله شرور آدمان زنده بسید

و ستمکش آدمان داد فارسه.

۷ خو چومان دوروستکار آدمان جا اونسنه،

بلکی اوشان تا ابد پادشایان امرأ تخت سر نیشانه،

و سر بولند بیدی.

۸ اگه زنجیلان امرأ دوسته بیید،

و فلاکت لافندان مره گیرفتار بید

۳۶

۹ اوشانَ جہ کردکاران و نافرمانی یانی کی بوکودید و أخبر کونہ،
چرہ کی غرورِ امرأ رفتار بوکودید.

۱۰ اوشانَ گوشانَ ادب کودنَ و اسی و اکونہ،
و دستور دہہ کی شرورِ کارانَ جا و اگردید.

۱۱ اگہ اونَ گوش بدید و اونَ ختمت بوکونید،
خوشانَ روزانَ خوشبختی امرأ گوذرانیدی،
و خوشانَ سالانَ کیف مرہ.

۱۲ ولی اگہ گوش نوکونید،
شمشیرِ امرأ میریدی،
و نادانی مرہ جان دیہیدی.

۱۳ «خودا نشناسان خوشانَ غیظَ تلنبار کونید،
و وختی اوشانَ بند دورون تاودہ، کومک و اسی داد و
فریاد نوکونید.

۱۴ جوانی میان میریدی،
و خرابِ مرداکان امرأ کی معبدان دورون ایسہ ییدی،
خوشانَ عمر تلف کونیدی.

۱۵ ولی خودا سختی یان جا ایستفادہ کونہ کی ستمکش آدمان نجات بدہ،
و اوشانَ گوش گیرفتاری یان امرأ وار کونہ.

۱۶ پس تر موصیبت دهن جا بیرون فاکشہ،
و آورہ ایتا پت و پهنہ جاجیگاہ کی اون دورون حد و
حدود نہ، و تی سفرہی خوروم خوراکیان جا
پور بہ.

۱۷ «ولی تی فیکران در کل خودا داوری رو نہہ کی شرور آدمان دینیدی؛
داوری و عیدالت تر بیگفته درہ.

۱۸ تی حواس جم بہہ کی ہیکس مال و منال امرأ تر گول نزنہ،
و پیلہ دانہ رشوہیان تی راہ کج نوکونید.

۱۹ تی ایجگرہ تر موصیبت جا حفظ کونہ،

یا تو مامی تی سختِ تقلایان؟
 ۲۰ ناجہ نوأ دأشتن کی شب بآیہ،
 کی مردومان خوشآن جاجیگاہ جا بیرون فأكشه بیدی.
 ۲۱ مراقب بوبو کی شرور کارآن طرف نشید
 چرہ کی آ کرد کارآن بدبختی عوض اینتخاب بوکودی.

۲۲ «بیدین کی خودا خو قودرت و آسی موتعالہ؛
 اون مانستن معلّم کیسه؟
 ۲۳ کیسه کی اون رأی اون باموجه،
 یا کیسه کی اون بگہ: (ایشتابہ بوکودی)؟

۲۴ «تر یاد ببه کی خودا کارآن جا تعریف و تمجید بوکونی،
 او کارانی کی مردومان، اوشآن ستایش و آسی سرود
 بخواندیدی.

۲۵ تو مامی مردومان اوشآن بیده بیدی،
 و آدمآن، دور دورآن جا اوشآن فندرستیدی.
 ۲۶ بیدین، خودا موتعال ایسه و آمان اون نشناسیم؛
 اون سالآن تعداد، نشأ و أمختن.

۲۷ «آب چکھیان بوجور فأكشه،
 و اوشآن بوخار جا وارش و آره،
 ۲۸ کی ابران واران فوکونید،
 و فت و فراوان فیوه آدمآن سر.
 ۲۹ کیسه اون حالی ببه کی ابران چوطویی آرا اورا شیدی،
 یا چوطویی خودا، جہ خو جاجیگاہ گورخانه اوسہ کونہ؟
 ۳۰ ہسأ گورخانه خو دور و ور دتاوانہ،
 و دریا جولف جاجیگیان پوشانہ.
 ۳۱ چرہ کی اوشآن امرأ قومآن داوری کونہ
 و یا ایتا عالمہ رزق و روزی فآدہ.

۳۲ گورخانه برق خو دسانْ امرأ گیره،
و دستور دہہ کی هدف بزہہ.

۳۳ اونْ گورخانه، طوفانْ آمونْ جا خبر دہہ؛
هطویم چارپایانم اونْ ویریشنْ خبر دیھیدی.
۱ «هَنْ وَأَسَى مِی دِلِم پَرَکَه،
و جَه خو جا پرہ.

۳۷

۲ گورخانه غرشْ کی خودا صدایْ مانہ خُب گوش بوکونید،
و نعره‌یْ کی اونْ دهنْ جا بیرون آیه.

۳ خو گورخانه‌یْ توماّم آسمانْ جیر اوسہ کونہ
اونْ برق زیمینْ چار کُنج دتاوانہ.

۴ بازین اونْ بولندْ صدا بہ گوش فارسہ؛

اون، خو عظمتْ صدا امرأ گورخانه‌یْ روانہ کونہ؛
وختی کی اونْ صدا بیشناوستہ بہ،

دہ گورخانه برق دترتر تئودہ.

۵ خودا خو صدا امرأ عجیب و غریب گورخانه اوسہ کونہ.

و پیلہ پیلہ کارانْ انجام دہہ کی اونْ فامستنْ جا
عاجزیم.

۶ ورفْ گہ: (زیمینْ سر فووو)

و توندْ وارشنْ گہ: (توند توند بوأر).

۷ خودا ہمہ تانْ دسْ جُلویْ گیرہ

تا توماّم آدمانْ اونْ کارانْ بدانید.

۸ بازین جک و جانورانْ خوشانْ لانہ یانْ دورون شیدی،

و خوشانْ جاجیگاہ دورون ایسیدی.

۹ توند باد جہ خو جاجیگاہ بیرون آیه،

و سرما جہ بادانی کی قودرتْ امرأ دوارہ.

۱۰ خودا نفسْ جا یخ دودہ،

و هطویم آبانْ رویانْ.

۱۱ ابرانْ، نمْ جا پورْ کونہ،

و خو برق ابرانْ دسْ امرأ دتاوانہ.

۱۲ اون ھیدايت ٲ امرأ ھمه طرف دواریدی،
تا ھرچی ٲ کی اوشان ٲ دستور دھه
توما ٲ دونیا سر به جا باورید.
۱۳ خودا ا ٲ کار انجام دھه، چی ادب کودن ٲ و اسی،
چی خو زیمین ٲ آب دئن ٲ و اسی و چی خو مھربانی و اسی.

۱۴ «آی ایوب، ا ٲ گبان ٲ گوش بدن!
بئس و خودا عجیب ٲ کاران ٲ ره فیکر بوکون.
۱۵ دانن ٲ خودا اوشان ٲ چوطو ایداره کونه،
و خو ابران ٲ جا برق دتاوانه؟
۱۶ دانن ٲ ابران ٲ چوطویی پا به هوا مانیدی،
اون ٲ عجیب ٲ کاران ٲ کی دانش ٲ دورون کامل ایسه؟
۱۷ تو کی تی لیباسان ٲ گرمه
وختی کی زیمین، جنوب ٲ باد امرأ آرام ٲ گیره،
۱۸ تانی اون ٲ امرأ آسمانان ٲ و اشنانی،
ھوطویی کی آیینہیی کی فلز ٲ جا چاکوده بو بوسته،
محکمہ؟
۱۹ امر ٲ یاد بدن کی اون ٲ چی و ا بیگیم،
چره کی امی نادانی ٲ ظولمات ٲ و اسی نتانیم اون ٲ امرأ گب
بزیم.

۲۰ و استی خودای ٲ بگم کی خوام اون ٲ امرأ گب بزیم؟
چونکی کویتا آدمی ایسه کی بخوایه ٲ فورسته ببه؟
۲۱ «ھسا ٲ ھیکس نتانه آفتاب ٲ فندرہ
وختی آسمان ٲ میان دتاوہ،
وختی باد دوارہ و آسمان ٲ صاف و بی ابر چاکونہ.
۲۲ خودا، شومال ٲ طرف ٲ جا خو جلال ٲ امرأ کی طلای ٲ مانہ، دتاوہ،
ھوطویی کی خو پیلہ شکوہ دوکوده درہ.
۲۳ نتانیم قادر ٲ مطلق ٲ دس برسائیم،

اون، قودرت و عیدالتّ دورون پیلہ کسہ؛
 اونّ اینصاف تومامی ناره و ظلم و ستم نوکونہ.
 ۲۴ هَنّ وَاَسَىٰ اَدْمَانَ اَوْنِ جَا تَرَسِيْدِي؛
 اون، کسانِی کی خوشآنّ عقل کُل دأنیدی نیگاہ
 نوکونہ.»

خوداوند، ایوب جواب دہہ

۱ بازین خوداوند گردبلاذ میان ایوب جواب بدہ و بوگفته:
 ۲ «آن کیسہ کی گبانی امرأ کی معرفتّ جَا خالی ییدی
 می نقشہ یانّ قایم کونہ؟
 ۳ هَسَا تِي كَمَرٍ مَرْدَاكَاَنْ مَأْنَسْتَنْ دَوْدُ؛
 تی جَا واورسم، مرّ جواب بدن!

۴ «وختی زیمین برپا بوکودم، کویہ ایسہ بی؟
 اگہ ترّ حالی یہ، مرّ بوگو!
 ۵ کیسہ کی اونّ اندازہ یانّ تعیین بوکودہ؟ اگہ دانی بوگو!
 یا کیسہ کی اونّ وجب بزہ؟
 ۶ اونّ سوتونانّ چی رو بنہ بوبوستہ؟
 و کیسہ کی اونّ سنگّ زاویہ ی بنہ،
 ۷ وختی کی صُبّ دمّ ستارہ یانّ ہمدیگرّ امرأ سرود بخواندیدی،
 و فرشتہ یانّ * ہمہ تانّ شادی جَا فریاد بزہ یید؟

۸ «کیسہ کی دریای درآنّ امرأ دَوَسْتَه،
 وختی کی رحمّ جَا بیرون بمو،
 ۹ وختی ابرآنّ اونّ لیباس چاکودم
 و غلیظّ ظولماتّ اونّ قنّداق،
 ۱۰ و اونّ رہ حد و حدود تعیین بوکودم
 و پشت دَوْد و درآنّ چاکودم
 ۱۱ و بوگفتم: (تا آیہ تانی بایی و دہ تومام،

و هیه تی سرکشؑ موجانؑ وَا بَسْید؟

۱۲ «تی تومامؑ عمرؑ روزانؑ میانؑ، صُبؑ دستور بدہییؑ،

و یا شفقؑ خو جاجیگاہ جاؑ وَاخبرؑ کودی؟

۱۳ تا زیمینؑ چار طرفؑ بیگیرہ

و شرورؑ آدمانؑ اونؑ جاؑ فیشانہ؟

۱۴ زیمینؑ، موؑ مأنستنؑ کی خاتمؑ جیر نہہؑ، وَاگردهؑ،

و اونؑ شکلؑ و شمایلؑ لیباسؑ نقشانؑ مأنستنؑ آشکارؑ بہ.

۱۵ شرورانؑ نور اوشانؑ جاؑ فیگفتہ بہؑ،

و اوشانؑ جورؑ گفتمہ بازو ایشکفہ.

۱۶ «مگہ دریا چشمہ یانؑ دورون بموییؑ،

یا دریا جولفؑ جاجیگایانؑ دورون راؑ بوشویی؟

۱۷ مگہ مرگؑ دروازہ یانؑ تر نیشانؑ بدہبیدؑ،

یا ظولماتؑ دروازہ یانؑ بیدہیی؟

۱۸ زیمینؑ پھنا ترؑ حالی ایسہ؟

مرؑ بوگوؑ، اگہ تومامؑ اشانؑ دانی!

۱۹ «چوطو تانیؑ نورؑ جاجیگاہ طرفؑ بیشیؑ،

و ظولماتؑ جاجیگاہ کویہ ایسہؑ،

۲۰ تا اوشانؑ بہ خوشانؑ حدؑ و مرز فآرسانیؑ،

و اوشانؑ خانہ رایانؑ ترؑ حالی ببہ؟

۲۱ البتہ کی تو دانیؑ، چرہ کی تو قبلؑ انؑ بدونیا بمو بیؑ،

و روزانیؑ کی زندگی بوکودی ایتاؑ عالمہ یہ!

۲۲ «مگہ تو ورفؑ بانکہ یانؑ دورون بوشوییؑ،

یا تگرگؑ بانکہ یانؑ بیدہییؑ،

۲۳ کی اوشانؑ سختؑ زماؑتؑ وَاسی بدأشتمؑ،

جنگؑ و جدالؑ وختؑ رہ؟

۲۴ چوطو تانی اویہ بیشی کی نور اون جا آہ،
یا شرق باد کویہ جا زمین سر وزہ؟

۲۵ «کیسہ کی ایتا روگا* وارشن سیل و اسی بکنده بی،
یا ایتا رای گورخانه و اسی،

۲۶ تا زمین سر کی ہیکس اویہ نیسہ وارشن بو ارا نہ،
و صارا دورون کی ہیچ اینسانی اون میان زندگی نوکونہ،
۲۷ تا چور* زمین ی کی متروکہ یہ، آب امرأ ستر کونہ،
و تازہ و اشان اون سر بوجور باورہ؟

۲۸ «ینی وارشن پتر دارہ؟

یا کیسہ کی ایاز توکہ کودن چاکونہ؟

۲۹ کی رحم جا، یخ بیرون آہ،

و کی ایسہ کی آسمان جا یخ دوستہ ایاز بوجود باورہ؟

۳۰ آبان سنگ مانستن سخت بید،

و جولف جاجیگایان رو یخ ڈودہ.

۳۱ «تانی ثریا ستارہ یان گلوبند مانستن ڈودی،

یا جباز لافند و اکونی؟

۳۲ تانی ستارہ یان خوشان فصلان دورون بیرون باوری،

یا تانی ڈب اکبر اون زا کان امرأ ہیدایت بوکونی؟

۳۳ آسمان قانونان دانی،

یا تانی زمین سر او شان حاکم چاکونی؟

۳۴ «تانی تی آواز تا ابران جور بولند کونی،

تا کی سیلابان تر بیوشانہ؟

۳۵ تانی گورخانہ برقان اوسہ کونی،

* ۲۵:۳۸ جاجیگای ی گیدی کی آب اویہ جا دوارہ و شالی زمینان اون جا ایستفادہ کونیدی. * ۲۷:۳۸ چور ینی بایر،

کی بیشید و تر بیگید: (تی فرمانبریم)؟
 ۳۶ کیسہ کی حکمت اینسان باطن دورون بنہ،
 یا ذهن فام ببخشہ؟
 ۳۷ کیسہ کی انقدر حکمت دآرہ کی بتآنہ ابرآن بیشمارہ؟
 و کیسہ کی آب آسمان مشکآن جا فوکونہ،
 ۳۸ وختی کی خاک، چول بہ،
 و کلوخان ہمدیگر چسبیدی؟

۳۹ «تانی مادہ شیر رہ شکار، صید بوکونی،
 یا تانی شیر زاکآن شکم ستر کونی؟
 ۴۰ وختی کی خوشآن لانه یان میان جوخوسیدی،
 یا بوته دورون کمین کونیدی؟
 ۴۱ کیسہ کی کلاچ رہ خوراک باورہ،
 وختی کی اون زاکآن خودا ورجا داد زنیدی،
 و بی غذایی و آسی ویلانیدی؟
 ۱ «دانی بور کوهی کی زایہ؟
 آهو زائن بیدہیی؟

۳۹

۲ اوشآن شکم اوسادن مایان تانی بیشماری،
 و دانی کی زاییدی،
 ۳ وختی کی خم بید و خوشآن زاکآن زاییدی،
 و خوشآن دردآن جا راحت بید؟
 ۴ اوشآن زاکآن قوی بیدی،
 و صارا دورون پیلہ بیدی؛
 بیرون شیدی و دہ اوشآن ورجا وانگردید.

۵ «کیسہ کی وحشی خر ول کودہ کی بشہ؟
 کیسہ کی اون لافند واز کودہ؟
 ۶ من بیابان اون خانہ چاکوادم،
 و شورہ زار اون جاجیگاہ بنم.

۷ شہر سر و صدایِ رخشن گیرہ،
و چوپانِ فرمانِ ہیدایتِ و آسی گوش نوکونہ.
۸ کویان اون چراگاہ ایسہ،
و اویہ جورواجور و اشان و امجہ.

۹ «کلہ ورزا راضی بہ کی تر ختمت بوکونہ؟

شب تی آخور ورجا ایسہ؟

۱۰ تانی اون لافند امرأ ڈودی کی تی زیمین شخم بزہ،
یا ناهموار زیمینان تی پوشت سر صاف کونہ؟
۱۱ جہ آخاطر کی اون زور و قوت زیادہ، اون اعتماد کونی؟
تی کار اون ایسپری؟

۱۲ اون اعتماد کونی کی تی گندمان تر و اگر دانہ،

و اون جم کونہ و تی خرمنگاہ میان باورہ؟

۱۳ «شوتور مرغ خو بالان شادی امرأ تکان دہہ،

ولی اون بال و پر لک لک امرأ نشا ایتا دانستن.

۱۴ چرہ کی خو تخمان زیمین رو نہہ،

و وئلہ خاک اوشان گرم کونہ.

۱۵ فیکر نوکونہ کی ایمکان دارہ ایتا پا اوشان لقد دمج بوکونہ،

یا صارا جک و جانوران اوشان لقد بزہ.

۱۶ خو زاکان امرأ توندی امرأ رفتار کونہ، ان مانه کی اون شین نی ییدی؛

خورہ نہہ کی خو زحمت بیخود بہ،

۱۷ چرہ کی خودا اون حکمت جا محروم بوکودہ،

و فام جا سہمی اون نبخشہ.

۱۸ ولی وختی خو بال و پر واز کونہ تا بودوہ،

اسب و اون سوار رخشن گیرہ.

۱۹ «تو، اسب قوت دیہی؟

یا اون گردن یال امرأ پوشانی؟

- ۲۰ تو اونَ توان فَاذَهِي كِي مَلَخْ مَأْنَسْتَن وَاَز بُو كُونَه؟
اونَ مَغْرورَانَه فَرْنَه زَيْن، تَرَس و وَحْشَت بُو جُوْد بَأُورَه.
- ۲۱ دِيْنِي چُو طُو دَشْت مِيَاْن خُو سُمّ زِيْمِيْن سر زَنَه و خُو قُوْتْ جَأ كِيْف كُونَه
و جَنَگِي سَلَا حَأْن طَرَف شَه.
- ۲۲ نَتْرَسَه و تَرَسْم رَخْشَن گِيْرَه؛
شَمَشِيْر تِيغْ جَأ رُو وَاَنْگَرْدَانَه.
- ۲۳ تِيْرْدَان كِي اُوْن تَكْ وِرْجَأ نَهَه، چَك چَك كُونَه
بِرَاقْ نِيْزَه و زُوْبِيْن اَمْرَأ.
- ۲۴ ذُوْقْ جَأ پِرَكَه و تَاخْت زَنَه، زِيْمِيْن فَوْرَه؛
وختِي شِيْپُوْر صَدَا دَهَه، نَتَأْنَه اَرَام خُو جَا سِر بِيْسَه.
- ۲۵ وختِي كِي شِيْپُوْر صَدَا بِيْرُوْن اِيَه، شِيْهَه كَشَه؛
جَنَگْ جَه دُوْر حَس كَشَه،
و سِرْدَارَأْن اِيْجْگَرَه و جَنَگْ سِر و صَدَايْ.
- ۲۶ «يِنِي تِي حَكْمَتْ جَأ اِيْسَه كِي وَاشَك پِر زَنَه
و خُو بَالَأْن جَنُوْب طَرَف وَاَزْ كُونَه؟
تِي دَسْتُوْر اَمْرَأ اَلُوغْ بُو جُوْر شَه
و خُو لَانَهِي بُوْلَنْدْ جَا جِيْگَايَاْن سِر چَأ كُونَه؟
۲۸ صَخْرَه رُو، خَانَه چَأ كُونَه و شَب اُوِيَه اِيْسَه،
تِيغْ صَخْرَه يَأْن اُوْن حِيْصَار اِيْسَه.
۲۹ جَه اُوِيَه خُو شَكَاْر وَاْمَجَه
و اُو فَاصلَه جَأ خُو چُوْمَأْن اَمْرَأ اُوْن فَنْدَرَه.
۳۰ اُوْن جُوْجَه يَأْن خُوْن اُوْدُوْشِيْد،
هَر جَا كِي بَمْرَدَه لَش اُوِيَه بَمَأْنَه، اُوْنَم اُوِيَه اِيْسَه.»
۱ خُوْدَاوَنْد اِيْدَاْمَه بَدَه و اِيُوْب بُوْگَفْتَه:
۲ «اُوْنِي كِي قَاْدَرْ مَطْلُوْقْ اَمْرَأ بَحْث كُونَه، خُوْاِيَه اُوْن اَدَب بُو كُونَه؟
وَهْل اُوْنِي كِي خُوْدَايْ سِرْزَنْش كُونَه اُوْن جَوَابْ بَدَه.»

۴۰

۳ بَازِيْن اِيُوْب وَاْگَرْدَسْتَه خُوْدَايْ بُوْگَفْتَه:

۴ «هَسَأ مَن اِيْذَرَه چِي اِيْسَم؛ چِي جَوَابِي دَأْرَم تَر بَدَم؟»

می دس می دهن رو نهم.
 ۵ ایوار گب بزم و ده گب نزم؛
 دوواره گب بزم بأزین ده نگم.»
 ۶ بأزین خوداوند گردباد میآن جا ایوب جواب بده و بوگفته:
 ۷ «هسا تی کمر مرداگان مانستن دود؛
 تی جا واورسم، مر جواب بدن.
 ۸ ینی راس راسی می داوری باطیل کونی؟
 مر محکوم کونی تا خودت حق به جانب نیشان بدی؟
 ۹ ینی تو خودا مانستن بازو داری؟
 یا اون صدا مانستن گورخانه صدای تانی باوری؟

۱۰ «هسا تر جلال و شکوه امرأ چاکون و اکون بوکون؛
 عیزت و پیلہ تری یه تی تن دوکون.
 ۱۱ تی غیظ کامل فوکون،
 هر کی کی غرور دأره، فندر و اون خوار و ذلیل کون.
 ۱۲ هطویه، هر کی کی مغروره، فندر و اون سربیحیر چاکون،
 و شرور آدمان او جایی کی ایسه ییدی لقد دمج بوکون.
 ۱۳ اوشان همه تان گیل جیر دفن کون؛
 اوشان دیم مورده یان دونیا میان جیگا بدن.
 ۱۴ بأزین منم تر ايعتراف کونم
 کی تی راس دس تانه تر نجات بده.

۱۵ «بهموت بیدین
 کی اونم تی مانستن من خلق بوکودم،
 و گاب مانستن واش خوره.
 ۱۶ بیدین چقده اون کمر دورون قوت نهه،
 و چقده قودرت اون شکم عضلات دورون.
 ۱۷ خو دم سرو دار مانستن راست کونه،
 و اون ران رگ و پی همدیگر امرأ بیافته بوبوستید.

۱۸ اون خاشان برنجی لوله یان مانه،
اون چار سوتون آهینی میله یان مانسته.

۱۹ «اون، ایتا جه خودا پيله دانه ترين کارانه؛
خودا کی اون چاکوده شمشیرم* اون فاده.
۲۰ کویان خوشان محصول اون فادیدی،
جایی کی تومام صارا جک و جانوران اویه بازی کودن
درید.

۲۱ گنار داران جیر دراز کسه،
لوله کله یان و باتلاقان میان خوره جیگا دهه.
۲۲ گنار داران خوشان سایه امرأ اون پوشانیدی
و بیڈ داران، روخان ورجا اون دور گیریدی.
۲۳ او وخت کی روخان جوش و خروش بوکونه، اون نترسه؛
حتی اگه اردن روخان آب اون دهن دورون فوکوده ببه،
اون امن ایسه.

۲۴ وختی فندره، کسی تانه اون گیر تاوده؟
یا هیدایت و آسی شأ اون دوماغ حلقه تاودن؟
۱ «تانی (لویاتان)* قولاب امرأ بوجور فاکشی،
یا تانی اون زوان لافند امرأ دودی؟
۲ تانی اون دوماغ سولاخ دورون لافند تاودی،
یا تانی اون مچہی قولاب امرأ سولاخ کونی؟
۳ تر ایتا عالمه ایلتماس کونه،
یا تی امرأ آرام گب زنه؟
۴ تی امرأ عهد دوده
کی اون تا آخر زمات تی برده بوکونی؟
۵ تانی اون امرأ پرندہ مانستن بازی بوکونی؟
یا تانی اون لافند امرأ دودی، فادی تی دختران؟

۴۱

* ۱۹:۴۰ احتمالاً شمشیر ایتا ایستعاره ایسه دراز گازره * ۱:۴۱ افسانه یان میان بمو کی لویاتان ایتا هیولا بو، پيله پیچ
واپیچ لانتی مانستن، کی دریا دورون زندگی کودی و سمبل خراب کودن و هرج و مرج بو.

- ۶ فروشنده یان اون سر چانه زیدی،
یا اون تاجر ان میان سام کونیدی؟
۷ تانی اون پوست زوبین امرأ پور کونی،
یا اون سر مالایان نیزه یان مره؟
۸ اگه تی دس اون رو بنی،
جنگی کی برپا به، تی خاطر مانه و ده ا کار نوکونی!
۹ اومید آنکی اون پیروز بی، بیخوده؛
اینسان حتی اون دئن جا زیمین سر کفه.
۱۰ هیکس دیل و جرأت انه ناره کی اون انتریک کونه؛
پس کیسه کی بتانه می جلو بسه؟
۱۱ کیسه کی اول مر ایچی فاده بی کی وستی اون واگردانم؟
هرچی کی آسمان جیر نهه می شینه.

- ۱۲ «درباره ی اون عوصم و اعضا ساکیت نیسم،
و هطویم اون پیله زور و قوت و خوشگل هیکل.
۱۳ کیسه کی بتانه اون بیرونی جنگی لیاسان* اون تن جا بیرون باوره؟
کیسه کی بتانه اون پوست کی زره ی دو لایه ی مانه،
سولاخ کونه؟
۱۴ کیسه کی بتانه اون دهن دروازه ی واز کونه،
کی وحشتناک گازان امرأ پوره؟
۱۵ اون پوشت پولوکان، تترج سپران مانیدی
کی سفت همدیگر دوسته بوبوستید، هوطو کی مهر
اوشان بوخورده.
۱۶ هر کودام، آنقده همدیگر نزدیکی
کی هوا اوشان میان جا نتانه دواره.
۱۷ اوشان سخت همدیگر بچسبستیدی،
و آنقده همدیگر بیگفتیدی کی سیوا بوستنی نییدی.
۱۸ اون صبر زئن جا نور دتاوه،

و اون چومان صُب دم پلکان مأنه.
 ۱۹ اون دهن جا شواله یان بیرون آیه،
 و آتش جرقه یان بیرون جهه.
 ۲۰ اون دوماغ خوله جا دود ویریزه،
 تیان مانستن کی جوش کونه و کاه و کولوش کی شواله
 دأره.

- ۲۱ اون نفس جا زوغال آتش گیره
 و اون دهن جا شواله ویریزه.
 ۲۲ اون گردن پور جه زور و قوت ایسه،
 و هیبت اون جلو واز و ولنگی کونه.
 ۲۳ اون جان گوشت طبق طبق همدیگر بچسبسته دره،
 قورص اون جان رو بینیشته و تکان نوخوره.
 ۲۴ اون دیل سنگ مانستن سخته،
 او سخت سنگ مأنه کی آسیاب جیر نهه.
 ۲۵ وختی ویریزه، قودرتمندان جان ترس جا پرکه،
 و اون پیله جومبستن امرأ گور گیجه گیریدی
 ۲۶ اگه شمشیر اون فارسه، اون اثر نوکونه
 و نه نیزه و نه تیر و نه زوبین.
 ۲۷ آهین اون ره کاه مأنه،
 و برنز اون ره بوبوخته چوب مأنه.
 ۲۸ تیران نتانید اون فراری بدید،
 و رزینکا سنگ اون ورجا کولوش مانستن به.
 ۲۹ چوماق کولوش بحیساب آورہ،
 نیزه زوزه کشن ره خنده دشکنه.
 ۳۰ اون شکم بشکفته سفال مانستن تیجه،
 دندانہ دار خرمنکوب مانستن گیل سر پا ماله نهه.
 ۳۱ جولف جاجیگایان تیان مانستن جوش آورہ،
 و دریای عطاران ظرف مانستن اورشینہ.
 ۳۲ خو دونبالسر ایتا نورانی پاماله به جا نهه،

جوری کی دریا جولف جاجیگایان، کنخ و آسی سیفید
موی مانہ.

۳۳ زیمین سر ہیچی اون مانستن نیسه،
جانوری کی ترس نشناسہ.

۳۴ ہرچی کی پیلہ دانہ یہ، بوجور جا فندرہ
و توما م مغروز جانوران پادشایہ.»

ایوب توبہ

۱ بازین ایوب و اگر دستہ خوداوند بوگفته:

۲ «دانم کی ہر کاری تی دس جا بر آہ،
و ہیچی نتانہ تی نقشہ یان جولوی بیگیرہ.

۳ بفرمستی: (آن کیسہ کی بی معرفت
می نقشہ یان قایم کونہ؟)

دوروستہ، من جہ اونچی کی مر حالی نوبو گب بزم،
جہ چیزانی کی می عقل جا بوجورتر بو و نانسیم.

۴ «بفرمستی: (گوش بدن تا گب بزنم.

تی جا و اورسم، مر جواب بدن.)

۵ می گوش تی جا بیشناوستہ بو،

ہسا دہ می چومان تر دینہ.

۶ ہن و آسی خودم جا مر بد آہ،

و خاک و خول دورون توبہ کونم.»

ایوب خو رفقان رہ شفاعت کونہ

۷ بعد آنکی خوداوند آ گبان ایوب بوگفته، و اگر دستہ ایفاز تیمانی بفرمستی: «تی جا و تی
دوتا رفق جا می خشم و غیظ و ویریشته درہ، چرہ کی می جا دوروست گب نزہ ییدی هوطو کی می
ختمتگوزار، ایوب می جا گب بزہ.

۸ «پس ہسا ہفتا مانده و ہفتا قوچ خودتان رہ اوسانید و بیشید می ختمتگوزار، ایوب ورجا و
خودتان رہ قوربانی بوسوجانید. بازین می ختمتگوزار، ایوب شمرہ دوعا کونہ، و من اون دوعای
ایجابت کونم و شیمی امرأ شیمی حماقت موافق رفتار نوکونم، با آنکی می جا دوروست گب نزہ ییدی
هوطو کی می ختمتگوزار، ایوب می جا گب بزہ.»

۹ بَازِینِ الْیَفَاذِ تِیْمَانِی وَ بِلَدِّ شُوحِی وَ صَوْفَرِ نَعْمَاتِی بُو شُو یِیدِی وَ اُو نچِیِی کی خُو داوَنَد بُو کُفْتِه بُو اَنجَام بَدِه یِیدِی وَ خُو داوَنَد اِیُو بْ دُو عَا یِ اِیجَابَت بُو کُو د.

خوداوند ایوب برکت دهه

۱۰ وختی ایوب خو رِفْقَانْ رِه دوعا بُو کُو دِه، خُو داوَنَد، خورو م روزَانْ اُو نْ رِه وَا گِرْدَانِه و دو برابر ویشتر جِه او چیزانی کی ایوب داشتی اُو نْ بَبخِشِه.

۱۱ و توما مْ اُو نْ بَرَأْرَانْ و خَا خُوْرَانْ و اُو نْ قَدِیْمِ رِفْقَانْ اُو نْ و رَجَا بُمُو یِیدِ و اُو نْ خَا نِه دُو رو نْ اُو نْ اَمْرَا بُو خُو رَدِید. اُو شَانْ، جِه خَا طَرْ توما مْ او بَد بَخْتِ یَانِی کی خُو دا اُو نْ سِر بَا وِرْدِه بُو اُو نْ اَمْرَا هَمْدِیْلِی بُو کُو دِید و اُو نْ اَرَا مْ کُو دِید و هر کُو دَا مْ، اِیْتَا سِکِه نَقْرِه و اِیْتَا حَلْقِه طَلَا اُو نْ فَا دَه یِیدِی.

۱۲ خُو داوَنَد، اِیُو بْ اَخْرَ عَمْرِی ویشتر جِه اُو نْ اَوَّلِی روزَانْ بَرِکْت فَا دَه. اِیُو بْ صَا بْ چَا رْدِه هِیْزَا رْتَا گُوسْفَنْد، شِیْشِ هِیْزَا رْتَا شُو تُو رْ، هِیْزَا رْتَا جُو فْتِ گَا بْ، و هِیْزَا رْتَا مَادِه اُو لَا غِ بُو بُو سْتِه ۱۳ و هَطُو یِمِ صَا بْ هَفْتَا پِسر و سِه تَا دُخْتِر. ۱۴ اَوَّلِی دُخْتِر «پِیْمِیْمِه»، دَوْمِیِی «قِصِیْعَه»، و سُو مِیِی «قِرِنِ هَفُو ک» نَامِ بَنَه.

۱۵ سِر تَا سِرْ او سِر زِیْمِیْنِ دُو رو نْ اِیُو بْ دُخْتِرَانْ مَانِسْتِنِ خُو شِگَلْ کُوْرَانْ پِیْدَا نُو بُو سْتِیدِی، و اُو شَانْ پِثْرَمِ هر چِی کی خُو پِسرَانْ مِیَا نْ اِرْثِ و مِیْرَا ثِ تُو خِسِ بُو کُو دِه، هُو طُو یِمِ خُو دُخْتِرَانْ فَا دَه.

۱۶ بَازِینِ اِیُو بْ صَدِ و چَهْلِ سَالِ عَمْرِ بُو کُو دِه؛ خُو نُو هِیَا نْ و خُو نَبِیْرِه یَا نْ تَا چَا رِ پُو شْتِ بِیدِه ۱۷ و وختی بمرده، پیر و سِثْر بُو.